

autor in

magazín OSA nejen pro autory

podzim 2010

Jitka Charvátová aka Ji propagátor electro-popu u nás

Gabriela Osvaldová a Ondřej Soukup

Aleš Březina | Peter Duhan | Oto Klempíř

hudební knihovny

administrativní centrum Havlíčkův Brod | PR oddělení

Chcete ohlásit svoje díla elektronicky?

**Kontaktujte
naš tým
pro aktivaci
úctu:**

Infolinka
T 220 315 226
infosa@osa.cz

Tereza Rupertová
T 220 315 256
tereza.rupertova@osa.cz

Tomáš Drtina
T 220 315 226
tomas.drtina@osa.cz

Vladimír Vegrícht
T 220 315 259
vladimir.vegricht@osa.cz

Magda Petermannová
T 220 315 200
magda.petermannova@osa.cz

infosa
INFORMAČNÍ SYSTÉM OSA

Podpořte OSA na Facebooku

a dejte tak najevo Váš zájem o ochranu autorského práva
a duševního vlastnictví.

Pomozte nám v boji proti Pirátům.

V naší společné práci potřebujeme Vaši pomoc.

facebook

Ochranný svaz autorský - OSA

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

sto dnů hájení nového předsedy uběhlo a je na mě, abych vám předal informace o činnosti DR. Dnes je 23.9., tedy první podzimní den, a dozorčí rada má za sebou 4 schůze.

Kromě běžné agendy se DR věnovala také několika hlavním tématům, která, jak se domnívám, by mohla být pro vás zajímavá.

V první řadě DR projednala a vzala na vědomí Finanční plán na rok 2010 předložený Představenstvem OSA. Vzhledem k celkové recesi očekáváme mírný pokles inkasa v řádu 5 až 7%. Tuto skutečnost také ovlivňuje fakt, že do našich příjmů se již nepromítnou doplatky z hotelových pokojů, jako tomu bylo v minulém roce. Alespoň tomu nasvědčují dílčí čísla, která jsou za tento rok k dispozici. V porovnání s ostatními ochrankami EU však lze takový výsledek považovat za úspěch.

Představenstvo také předložilo Dozorčí radě nový Organizační řád OSA, platný od 1.8.2010, a Rozbor činnosti a hospodaření OSA za rok 2009.

Podle ustanovení čl. 13.1 stanov OSA byla provedena kontrola lustračních osvědčení a výpisů z rejstříku trestů všech členů DR a Představenstva. Tyto dokumenty byly u všech osob ve výkonu funkce shledány s výsledkem – negativní / bez záznamu.

Právě probíhá strukturální změna obchodních poboček OSA. V žádném případě se nejedná o rušení poboček! Zásadní změna spočívá v tom, že veškeré administrativní zpracování agendy spojené s licencováním bude probíhat v nově zřízeném Zákaznickém centru v Havlíčkově Brodě, které nahradilo veškerá bývalá regionální pracoviště. V krajích zůstává regionální manažer a regionální zástupci. Jedinou změnou tedy bude, že namísto do původní pobočky zašle potenciální uživatel žádost o licenci do Havlíčkova Brodu. Při případné komunikaci budou uživatelé ve styku vždy s konkrétní osobou, která je bude mít na starosti, a v případě potřeby osobního jednání bude nadále možné kontaktovat regionálního manažera či příslušného regionálního zástupce spravujícího danou oblast. Všichni naši partneři obdrželi v průběhu měsíce srpna vysvětlující dopis s novými adresami a telefonními čísly. Cílem těchto změn je zajistit větší efektivitu výběru autorských odměn a pružnější komunikaci s uživateli hudebních děl.

Zákaznické centrum:

Čechova 3812, 580 01 Havlíčkův Brod, zákaznická linka: 220 315 000, e-mail: vp@osa.cz

DR jmenovala nové personální obsazení komisí. Při sestavování komisí vycházela DR z návrhu, který vypracovalo Předsednictvo DR. Návrh respektuje gentlemen's agreement, aby v komisích nedocházelo k vícenásobnému členství. Tedy, aby jedna osoba nebyla členem několika komisí. Také já se držím svého přesvědčení, že předseda DR nemá být členem žádné komise, které si zřizuje DR jako svůj pomocný orgán.

Protože DR není názorově homogenní skupinou, bylo v některých případech těžké najít všeobecný konsensus k přímému jmenování komise. Týkalo se to zejména Komise pro otázky tvorby a Rozúčtovací komise. Počty názorů a jmen kandidátů nám přímo rostly pod rukama. Museli jsme proto při jejich sestavování přistoupit k tajné volbě. Jejich obsazení je tedy výsledkem delegované demokracie.

Bude nutné ještě přistoupit k revizi jednacích řádů komisí a vytvořit jednací řád „Komise pro vztahy se zastupovanými a sociální otázky“ a jednací řád „Komise Partnerství“.

Komise pro otázky tvorby

DR schválila počet 7 členů v Komisi pro otázky tvorby. 4 skladatele vážné hudby a 3 skladatele populární hudby:

CV: Ivana Loudová, Lukáš Matoušek, Juraj Filas, Rudolf Růžička, náhradník Miroslav Pudlák.

CP: Vladimír Popelka, Jan Hála, Emil Viklický, náhradník Slávek Janoušek.

Dozorčí rada dále jmenovala stálé odborníky, které si KOT v případě potřeby přizve, a to zejména pana Rostislava Černého (za textaře), pana Miroslava Císaře (dechovka) a pana Jana Rokytu (folklor).

Ekonomická komise

DR jmenovala čtyřčlennou Ekonomickou komisi ve složení: Tomáš Doležal, Eduard Krečmar, Jolana Zemanová a Jiří Paulů.

Rozúčtovací komise

DR jmenovala čtyřčlennou Rozúčtovací komisi ve složení: Sylvie Bodorová, Michael Prostějovský, Dominika Nováková a Roman Cejnar.

Komise Partnerství

DR jmenovala šestičlennou KP ve složení: Ivan Kurz, Jiří Gemrot, Milan Svoboda, Jan Rotter, Ondřej Suchý, Jiřina Erlebachová.

Redakční rada

DR jmenovala tříčlennou Redakční radu ve složení: Kryštof Michal, Lukáš Hurník, Pavel Růžička.

Komise pro vztahy se zastupovanými a sociální otázky

DR jmenovala tuto tříčlennou komisi s prozatímním mandátem do konce roku 2011: Rostislav Černý, Markéta Jonášová, Alice Springs.

Úlohou komise budou také informační pohovory a seznámení s nově přijímanými nositeli práv do zastupování. Původní „Komise pro vztahy se zastupovanými a pořadatelé“ se ruší. Agendu „pořadatelů“ převzala Komise Partnerství.

Příjemný podzim snad s trochou melancholie,
ale plný úspěchů všem srdečně přeje

Luboš Andršt
Luboš Andršt

01	Úvodní slovo	11	Články a rozhovory	48	Kulturní přehled
		11	Není knihovna jako knihovna	48	Filmové premiéry
03	Obsah	14	Peter Duhan / rozhovor	52	Nová CD
		18	Jitka Charvátová aka JI / rozhovor	56	Koncerty
04	Noví členové	28	Aleš Březina / rozhovor		
04	Autoři	32	Gábina Osvaldová / rozhovor	63	Vzpomínáme
04	Nakladatelé	33	Ondřej Soukup / rozhovor		
		38	Oto Klempíř / rozhovor	64	Závěrník
06	Zprávy z OSA	41	Muzeum gramofonů		
06	Zákaznické centrum v HB	42	Zdeněk Pšenica / rozhovor		
07	Oddělení komunikace a PR				
08	Nové www OSA	45	Zhodnocení podpořených akcí		
10	You Tube - zajímá vás	45	OSA na Landrokafestu		
		46	Prague Proms		
		47	Panenský Týnec		

autor in
Magazín OSA
číslo 04
podzim 2010

obálka:
Jitka Charvátová
fotografie:
Roman Černý

Vydává OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o. s.,
Čs. armády 20, 160 56 Praha 6, oddělení PR a komunikace,
telefon: 220 315 243, 220 315 304, e-mail: komunikace@osa.cz
Povolení MK ČR E 19237, vychází 4x ročně, náklad 6000 výtisků, místo
vydání Praha. Redakce si vyhrazuje právo upravovat a krátiť příspěvky.
Děkujeme za pochopení. Toto číslo vyšlo dne 23. 10. 2010.

Redakce: Lukáš Paulů, Petr Soukup
Redakční rada: Pavel Růžička, Michael Prostějovský a Jan Hála
Koncept, design a sazba: Link Production
Korektury: Světlana Kotyková
Fotografie na této stránce: Roman Černý
www.osa.cz

autoři

Baštář Karel, Biháři Mário, Brzobohatý Ondřej, Chovanec Petr, Harries James Emlyn, Havlíček Karel, Hrdlička Petr, Kmec Tomáš, Kodým Robert, Kub Zdeněk, Landa Daniel, Lapčíková Zuzana, Mgr., Mareda Michal, Ryšavá Kateřina, Sekáč Miroslav, Škoch Štěpán, Smutný Aleš, Stewartová Michaela, Zugárek Petr, Bartoň Hanuš, Doc., Bláha Václav, Hruza Michal, Kolář Petr, Rolincová Darina, Žiška Pavel, Dobiášová Helena – dědička po Ladislavu Kubešovi, Votavová Marie – dědička po Antonínu Votavovi, Jakoubek Jan, JUDr. – dědic po Petru Novákovi, Sternwaldová Alena – dědička po Jiřím Sternwaldovi, Grohmanová Lucie – dědička po Pavlu Grohmanovi

nakladatelé

Emauz s.r.o., Schubert music publishing s.r.o.

Členství nabývá platnosti dnem 1. 1. 2011.

„členové“ = skladatelé, textaři a nakladatelé s hlasovacími právy splňující podmínky definované Stanovami OSA

Bartoň Hanuš, Doc.

Významný skladatel vážné hudby, velký propagátor soudobé české hudby v Čechách i v zahraničí, znalec širokého spektra soudobého komponování. Studoval skladbu a klavír na Pražské konzervatoři, ve studiu pak pokračoval na hudební fakultě AMU. Své odborné vzdělání si rozšířil o aspiranturu na katedře skladby HAMU pod vedením Svatopluka Havelky. Absolvoval několik kurzů a stáží v zahraničí (mj. u Franka Donatoniho v Sieně). V současnosti působí jako docent a vedoucí katedry skladby HAMU, je členem výboru hudebního odboru Umělecké besedy a členem sdružení skladatelů a interpretů hudby Ateliér 90.

Je autorem řady komorních a orchestrálních děl prováděných u nás i v zahraničí, vytvořil také hudbu k opeře Golem a řadu scénických hudeb k mnoha činoherním inscenacím. Jako interpret působí v komorních souborech Ars cameralis a MoEns, vystupuje také jako sólista a v duu se svou ženou, klavíristkou Janou Macharáčkovou. OSA jej zastupuje od roku 1988, v databázi OSA je na 150 jeho děl.

Baštář Karel

Skladatel populární hudby a textař. Chebský muzikant a zpěvák; profesionální dráhu začal v roce 1967 se souborem Kučerovci, působil také v souboru Iva Plicky a v orchestru Pavla Sedláčka, v 70. letech začal vystupovat s vlastní kapelou. OSA jej zastupuje od roku 1995, v databázi OSA je přes 40 jeho titulů.

Havlíček Karel

Skladatel, textař a hráč na klávesové nástroje. Působil ve skupině Posmrtné zkušenosti, od roku 2001 je členem skupiny Southpaw. Kromě skladeb pro ně napsal také celou řadu děl úspěšně užitých k reklamním účelům. OSA zastupován od roku 2004, v databázi OSA je evidováno cca 260 jeho skladeb.

Kmec Tomáš

Skladatel populární hudby a textař, zakládající člen, baskytarista, skladatel a zpěvák skupiny Škwor. OSA zastupován od roku 2004, v databázi je zaregistrováno přes 70 jeho skladeb.

Kub Zdeněk

Skladatel populární hudby a textař. Je jedním z dvorních autorů skupiny Arakain, v níž také hraje na baskytaru; působil také např. v projektu KAIN. OSA jej zastupuje od roku 2000, v databázi OSA je přes 80 jeho titulů.

Smutný Aleš

Skladatel populární hudby a především zpracovatel lidových písní. Houslista, zpěvák, kapelník Cimbálové muziky Aleše Smutného, spolupracuje s VUS Ondráš nebo s Jožkou Černým. OSA je zastupován od roku 2000 a OSA registruje přes 110 jeho titulů.

Stewartová Michaela

Skladatelka populární hudby a textařka. 2 roky studovala na Lidové škole umění, obor bicí. Zakladatelka skupiny Gaia Mesiah, pro kterou skládá a v níž hraje na bicí a perkuse. OSA ji zastupuje od roku 2004, v databázi OSA je registrováno přes 40 titulů.

Žiška Pavel

Textař, absolvent Konzervatoře J. Ježka v oboru scénárista. Jeho texty jsou součástí repertoáru B. Matuše, J. Korna, V. Neckáře, H. Janků a dalších. U Albatrosu mu vyšla sbírka básní Neříkejte teleti aneb knížka básní pro děti. OSA jej zastupuje od roku 2002, v databázi OSA je registrováno cca 20 jeho zhudebněných textů.

Zřízení nového administrativního zákaznického centra v Havlíčkově Brodě

text: Václav Balous,
koordinátor veřejného provozování

Milí čtenáři,

dovolte mi, abych Vás krátce seznámil se změnami, které proběhly v organizační struktuře odboru veřejného provozování. Tento náš inkasně nejvýznamnější odbor je v mnoha směrech unikátní. Svým charakterem licencování, které spočívá v poskytování licencí širokému okruhu uživatelů, od pořadatelů veřejných produkcí, přes ubytovací zařízení až například po cirkusová představení, se intenzivně podílí na tom, jakým způsobem je OSA veřejností vnímán. Lidé se totiž často o existenci a fungování OSA dozívají právě prostřednictvím tohoto odboru a našich regionálních zástupců. Odbor veřejného provozování byl v minulosti rozčleněn do osmi regionálních pracovišť, poboček OSA. Ta měla na starosti svá území, na kterých zajišťovala prostřednictvím regionálních zástupců uzavírání návrhů na uzavření licenčních smluv s provozovateli, zpracování těchto licenčních smluv a samotné inkaso autorských odměn. V praxi to znamenalo, že na každé pobočce fungoval administrativní aparát, který zpracovával došlé žádosti, vystavoval licenční smlouvy a vykonával další „kancelářskou“ činnost. Jak

už to tak bývá, každá pobočka měla trochu odlišný systém práce, každý region měl i trochu odlišné pracovní nasazení. Proto jsme se při vytváření nové organizační struktury rozhodli ty činnosti, které přímo nesouvisí se svěřeným územím a dají se jednoduše vykonávat centrálně, shromáždit na jednom místě. Tato centralizace s sebou přinese nejen snížení nákladů, ale také umožní efektivnější řízení těchto procesů. V regionech zůstala zachována pouze kontaktní místa, která slouží jako zázemí pro regionálního manažera při jednání s veřejností a se svými regionálními zástupci, dříve kontrolory. Počet těchto pracovišť se snížil na sedm. Regionální manažeři, kteří se již nemusí věnovat řízení a koordinaci celého administrativního aparátu, mohou svoji činnost zaměřit více směrem k uživatelům našeho repertoáru, k veřejnosti a ke zvyšování kvality práce svých regionálních zástupců. Jako hlavní administrativní centrum jsme si vybrali pobočku v Havlíčkově Brodě. Důvodem byla nejen její vhodná poloha, takřka uprostřed státu, ale také příznivější náklady oproti nákladům, které byly spojené s fungováním 9 původních regionálních pracovišť. V současné době už naši zástupci uzavřené

žádosti do administrativního centra v Havlíčkově Brodě posílají, a to jak prostřednictvím pro ně vytvořeného nového softwaru, tak samozřejmě poštou. Tyto žádosti centrum zpracovává a následně posílá licenční smlouvy uživatelům. Pro naše uživatele se situace nijak významně nezměnila. Pro případné informace se mohou obrátit na naši novou zákaznickou linku, či na nejbližší zákaznické centrum. Stejně mohou postupovat se sepsanou žádostí. V centrále v Praze jsme si ponechali pouze určitou VIP provozovatele, kterým je poskytován obdobný servis jako v zákaznickém centru v Havlíčkově Brodě, jen se jedná o významnější či korporátní provozovatele.

Pevně věříme, že provedená strukturální změna zefektivní činnosti vykonávané administrativním centrem, ale také přispěje k vyššímu komfortu uživatelů. Ti ocení zejména službu zákaznické linky, která je schopna poskytnout kvalitní informace související nejen s licencováním, ale také informace o došlých platbách a výši případných dluhů.

Oddělení komunikace a PR

Milí čtenáři, dovolte mi v krátkosti představit naše oddělení.

Oddělení komunikace a PR podléhá prvnímu ze tří organizačních pilířů, na kterých OSA stojí, a to úseku komunikačnímu a správnímu. Spolu s PR oddělením je tvořen právním a personálním oddělením, oddělením reklamaci a zahraniční agendy, oddělením informačních technologií a sekretariátem představenstva. Oddělení komunikace a PR v OSA vzniklo v roce 2005. Ve svém současném složení pracuje od května 2009.

Mimo základní cíle PR* připravujeme s redakční radou OSA magazín Autor in. V současné době probíhá finalizace nových webových stránek. Jednou z hlavních náplní je také kompletní zpracování projektu Partnerství. Mimo tyto aktivity organizačně zajišťujeme přípravy Valného shromáždění, Výročních cen OSA, případně konference zahraničních ochranných organizací konané v České republice.

Blíže bychom vám chtěli představit Výroční ceny OSA. První ročník OSA pořádal v roce 2006 v prostorách hudebního klubu Retro na náměstí Míru. Další tři ročníky vystřídaly dva prostory - Novotného lávku a La Fabriku, kde se ceny konaly dvakrát po sobě. Letošní předávání cen slavilo své první půlkuleté výročí... a oslavy se vydařily. Pátý ročník proběhl 17. června v holešovickém klubu SaSaZu. Jelikož letos dostaly ceny zcela nové kabáty, přípravy začaly již v únoru. Poprvé jsme pracovali pouze s jedním hudebním tělesem, které nás provázelo celým večerem - The Tap Tap za doprovodu Matěje Ruppera, Ondřeje Hejmy a Dana Bárty pod taktovkou Šimona Ornesta. Večerem nás s vtipem a jistotou provedla Lenny Trčková. Kromě již notoricky známých kategorií jsme letos nově zařadili dvě, a to Nejčastěji přehrávaná skladba na českém YouTube a Koncert roku. Raritou tohoto ročníku byla ještě mimosou-

těžní kategorie Nejlepší hlas, kterou ovládl sportovní komentátor Robert Záruba. Poslední pátý ročník poodskočil předchozím cenám o několik stupňů dál. Doufáme, že se to podaří i ročníku šestému, který nás čeká.

Autor in

Na konci roku 2009 vyšlo první číslo nového magazínu Autor in, který vychází v nákladu cca 6500 ks a je distribuován členům, zastupovaným hudebním skladatelům, textařům, nakladatelům a obchodním partnerům. Magazín vychází čtyřikrát ročně, stejně jako jeho předchůdce Allegro.

Titulní strana barevně koresponduje s ročním obdobím, ve kterém číslo vychází. Zadaní obálka je věnována zpravidla jedné z charitativních akcí, kterou Představenstvo OSA v příslušném období podpořilo. Jako příklad uvádím: Avon pochod proti rakovině prsu, Nadaci VIZE 97 manželů Havlových, nebo charitativní organizaci Terezy Maxové. Allegro se změnilo z novinového formátu majícího cca 10 stran na Autor in o rozměrech 230 x 280 mm s přibližně 50 stranami. Podstatný fakt je, že náklady na výtisk jednoho čísla Autor in jsou nižší v porovnání s předchůdcem Allegro.

Webové stránky

Na konci roku 2009 začaly přípravy nových webových stránek OSA a spuštěny byly 1. října 2010. Jejich cílem je lehká orientace, rychlá navigace s maximální informovaností. Spolu s novými webovými stránkami dochází k celkové vizuální přeměně společnosti. Harmonizujeme veškeré tiskové materiály, jak pro vnitřní potřebu OSA: stanovy, brožuru pro Valné shromáždění, rozbor činnosti, Rozúčtovací řád, tak pro potřebu vnější: sazebníky, žádosti nebo ročenku.

Projekt Partnerství

V lednu roku 2010 byl ve spolupráci s představenstvem OSA vytvořen statut projektu

Partnerství, který byl prezentován na letošním květnovém Valném shromáždění. Projekt Partnerství souběžně funguje s činností Nadace OSA, kterou v případě zániku zcela nahradí. Cílem projektu je vytvářet a posilovat dobré jméno OSA, informovat o činnosti OSA, posilovat povědomí o autorském právu a podporovat provozování děl zastupovaných autorů a tím v dlouhodobém horizontu zvyšovat inkaso autorských odměn. Projekt je rozčleněn do těchto programů:

- OSA živě – živé hudební projekce
- Vyrobeno s OSA – podpora při výrobě a vydávání CD
- OSA pomáhá
- OSA talent
- Premiéry OSA

Vedle oddělení komunikace se projektu Partnerství věnuje i Komise Partnerství. Statut projektu Partnerství naleznete na webových stránkách OSA (www.osa.cz).

OSA je nově i na Facebooku. V naší společné práci potřebujeme vaši pomoc. Podpořte nás.

* PR - zkratka anglického výrazu public relations (vztahy s veřejností) - tvoří sociální komunikaci společnosti.

text: Lukáš Paulů,
manažer PR a komunikace

Nové webové stránky

Text: Petr Soukup
manažer PR a komunikace

WWW.OSA.CZ

Po dlouhé a intenzivní práci byly spuštěny nové webové stránky www.osa.cz. OSA si kladl za cíl vytvořit moderní a přehledné stránky, které nabídnou všem svým zastupovaným a uživatelům jednoduchý a kompletní servis a pro všechny návštěvníky webu aktuální přehled o dění v OSA. Věříme, že se nám podařilo k tomuto cíli přinejmenším přiblížit.

Nyní nám dovolte představit některé ze sekcí nového webu.

Jednotlivé sekce webu jsme z důvodu rychlé navigace a orientace barevně přizpůsobili jednotlivým okruhům informací. Univerzální informace o OSA jsou v korporátní modré barvě. Autoři a nakladatelé naleznou veškeré informace týkající se jejich problematiky laděny do zelené barvy a uživatelé v sekcích laděných do barvy červené.

Skladatelům, textařům, nakladatelům a dědicům autorských práv je určena sekce Autoři a nakladatelé, kde jsou informace a dokumenty pro všechny, kteří se chtějí stát zastupovanými OSA, či je zajímá INFOSA a jak se do tohoto systému přihlásit. Najdou zde také informace ohledně výplat a reklamací.

Ať už náš uživatel vlastní bar, restauraci, kadeřnictví, hotel, či pořádá zábavní produkce, kde hraje hudba, nebo se zabývá výrobou audiovizuálních děl, či provozuje rozhlasové, televizní a jiné vysílání apod., je tu pro něho určena nejobsáhlejší část nových stránek s názvem Licence k užití. Pod příslušnou kategorií najde uživatel žádost a sazby týkající se jeho užívání. Na každé stránce také najde vysvětlení, jak získat správnou licenci k užití hudebních děl, co se stane, když nebude mít oprávnění od OSA,

jak se hrazené autorské odměny dostanou k autorům a 7 důvodů, proč se vyplatí platit za hudbu.

Oproti starším stránkám mají ty nové spoustu nových a zajímavých sekcí, např.:

Tiskové centrum, které obsahuje tiskové zprávy i jejich archiv, videa s názory veřejnosti a známých osobností na fungování OSA, dále slovníček pojmů, který bude vždy aktualizován, a také stránku věnovanou hospodaření OSA.

Partnerství OSA. Zde najdete vysvětlení, co tento projekt znamená, jeho statut, všechny jeho kategorie a jim příslušné žádosti a několik vybraných podpořených akcí.

Ke stažení obsahuje veškeré dokumenty týkající se OSA. Pro autory, nakladatele i uživatele

jsou zde umístěny všechny potřebné žádosti a formuláře. Navíc je zde zcela nový a přehledný Sazebník autorských odměn. V sekci Ke stažení dále naleznete všechna dosud vydaná čísla magazínu Autor in a k užití logo OSA, logomanuál a nové logo OSA partner, které je využíváno v rámci Partnerství OSA.

Nejčastěji kladené otázky a odpovědi na ně naleznete v sekci **Ptáte se**. Opět se týkají jak uživatelů, tak i autorů a nakladatelů.

Fotografie a malé představení všech členů dozorců rady naleznete ve struktuře OSA v sekci **Kdo jsme**.

Ze **vstupu na účet** se autoři a nakladatelé dostanou na své stránky v **INFOSA** a naši regionální zástupci zde najdou vstup na svůj elektronický systém Extranet.

Na hlavní stránce si můžete povšimnout ikony, která vás přenesou mezi **nově vydaná alba**.

Máte speciální dotaz nebo přání? K dispozici jsou pro vás **Kontakty**.

Dále připravujeme **datázi hudebních děl** s uvedením jednotlivých nositelů práv a **e-shop pro nákup licence**.

Věříme, že se vám budou nové webové stránky OSA líbit a budete je pravidelně navštěvovat. Vítejte všechny vaše názory, postřehy a náměty.

Na závěr bychom chtěli poděkovat všem kolegům, kteří asistovali u tvorby nového webu, a také děkujeme za jejich čas na dokončení všech potřebných věcí, aby nový web mohl být spuštěn.

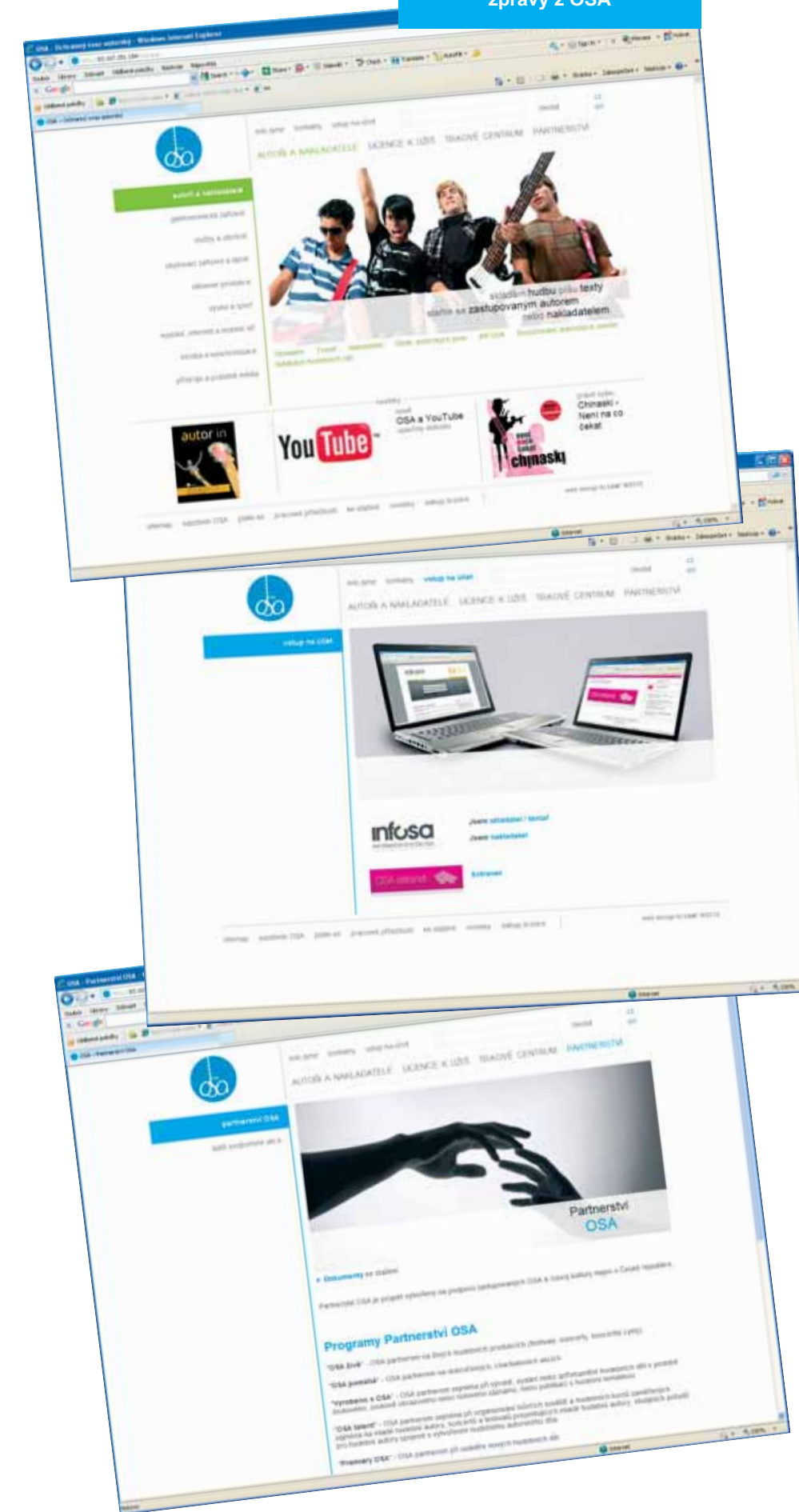
Dana Šturmová

Lukáš Paulů

Petr Soukup

YouTube

YouTube – zajímá vás

text: Jiřina Barelo,
vedoucí odboru pro záležitosti zastupovaných
Karel Fořt, vedoucí odboru vysílání a on-line médií

Jak jsme Vás již v jednom z předchozích čísel magazínu Autor in informovali, OSA jako jedna z prvních evropských autorských organizací uzavřel licenční smlouvu s portálem YouTube. Na téma YouTube a zejména na způsob rozúčtování autorských odměn za užití vašich děl na tomto portálu se často ptáte – zde jsou odpovědi na některé z nejčastějších dotazů:

Jaké období a jaké území smlouva s YouTube pokrývá?

Smlouva byla signována v říjnu 2009 a je účinná zpětně od počátku působení českého portálu YouTube, tedy od října 2008. Vztahuje se na užití v ČR.

Co když je moje dílo oblíbené v zahraničí, a tudíž i často sledované jinde než jen v ČR?

Aktuální smlouvy s YouTube respektují princip teritoriality, záleží tedy na tom, kde je koncový uživatel a jaký je smluvní vztah lokální autorské organizace s YouTube. Například za sledování vašich děl na území Velké Británie byste dostali autorské odměny od PRS For Music, samozřejmě přes OSA.

Kdy začnou být autorské odměny za YouTube vypláceny?

Vyúčtování prvního statisticky sledovaného období (tj. 3. čtvrtletí 2009) předpokládáme v prosinci 2010. Poté budeme odměny vyplácet v pravidelných čtvrtletních termínech.

Jak OSA ví, která díla byla na YouTube užita?

YouTube reportuje v dohodnutém formátu všechna díla, která pomocí moderních technologií (např. fingerprinting) identifikuje. OSA tak dostává obsáhlé seznamy děl spolu se jmény jejich interpretů a dalších identifikátorů, jako jsou kódy ISRC nebo ISWC. U každého díla je uveden počet zhlédnutí za reportované období (čtvrtletí). Nicméně výrazné množství dat, obdržených od YouTube, neobsahuje všechny rozhodující informace pro přesnou identifikaci užitého díla. Tato skutečnost se promítá do zdlouhavé identifikace konkrétních nahlášených děl.

Jak OSA s reporty YouTube pracuje?

V první fázi prochází reporty procesem tzv. automatického párování s díly registrovanými v databázi OSA. Tituly, které nebyly při tomto procesu spárovány a jsou přitom identifikovatelné, jsou poté zpracovávány manuálně.

Dostanou opravdu všichni autoři, jejichž díla jsou umístěna na YouTube, autorské odměny?

Základní podmínkou proplacení jakéhokoliv užití je ohlášení díla autorem, příp. jiným nositelem práv, ať už na klasickém papírovém formuláři, nebo přes elektronický systém Infosa. Pokud je vaše dílo zaregistrováno v databázi OSA, je umístěno na YouTube a má určitý minimální počet zhlédnutí (tímto minimem je 100 zhlédnutí za čtvrtletí), autorská odměna vám náleží.

Jak se konkrétní výše autorských odměn vypočítává? Kolik peněz můžu očekávat při např. milionu zhlédnutí své skladby?

Výše autorských odměn vychází z počtu zhlédnutí za sledované čtvrtletí. Při posuzování jejich konkrétní výše je nutné počítat s obrovským množstvím hudebních děl, která jsou na YouTube zveřejněna a uživateli sledována.

Co když i přes splnění výše uvedených podmínek peníze za užití na YouTube nedostanu?

Vzhledem k charakteru užití hudebních děl na YouTube, zejména v soukromých klipech a videích vytvořených samotnými uživateli, je nutné počítat s tím, že identifikace děl není ani s využitím moderních technologií vždy snadná a úspěšná. Pokud tedy přes veškeré vynaložené úsilí na straně naší i YouTube taková situace nastane, kontaktujte naše reklamní oddělení, paní Martinu Zvárovou – reklamace@osa.cz, tel.: 220 315 292. Rozhodující informace vážící se k vaší skladbě budou zaslány YouTube pro identifikaci skladby v budoucích obdobích.

Moje skladba je na YouTube užita způsobem, s nímž nesouhlasím nebo který podle mě snižuje její hodnotu. Co mám dělat?

OSA zastupuje pouze majetková práva autorů. Pakliže dojde k porušení práv osobnostních (například spojením vašeho díla s obrazem, s kterým nesouhlasíte nebo by snižoval jeho hodnotu), můžete se na YouTube obracet přímo na adrese http://www.youtube.com/copyright_complaint_form (pro zobrazení je třeba mít zaregistrovaný účet na YouTube). Zde stačí vyplnit, že jste autorem dané skladby, a YouTube toto video odstraní, případně se obraťte na reklamní oddělení, paní Martinu Zvárovou - reklamace@osa.cz, tel.: 220 315 292.

Mohu sám pomoci OSA a nějakým způsobem označit svá díla nahraná na YouTube?

Ano. Na tomto poli se snažíme se společností Google spolupracovat a zjednodušit tak následný proces identifikace užitých děl. Pokud nám zašlete konkrétní odkazy na svá díla, předáme tuto informaci YouTube pro zařazení vašich děl do databáze YouTube.

Není knihovna jako knihovna

Způsob provozování a šíření hudby se mění od nepaměti, a to v návaznosti jak na rozvoj techniky, tak na potřeby těch, kteří hudbu užívají, tedy kteří ji zprostředkovávají konečnému konzumentovi. Od dob, kdy exkluzivní a vždy jedinečné koncertní provedení živými hudebníky bylo prakticky hlavním způsobem užití skladeb, uplynula staletí. Dnes nás hudba oklopuje především ze záznamu. A to prakticky na každém kroku. Ve vysílání v rozhlase a televizi, z nahrávek na CD a DVD, na internetu, ve vlacích a autobusech, v obchodních domech, a mnohdy dokonce i proti naší vůli. Řada užití pak již dávno není tzv. prvoplánová, tedy při jejím šíření nejde prvotně o to, hudbu si „vychutnat“ a plně se soustředit na její poslech. Hudba se stává ve velké míře jen kulisou, akustickým doplňkem, který má vzbuzovat emoce při prezentaci něčeho úplně jiného. Ať už je to reklama, informační film o jakémkoliv výrobku, podkres pro zpravodajství v televizi. Při takovémto druhu užití pak není k dispozici dostatečné

množství peněz na to, aby se pro tyto účely hudba speciálně komponovala a nahrávala, jak tomu je kupříkladu u celovečerních filmů. Na druhé straně je v těchto případech poptávka po hudbě nesmírně vysoká.

V minulosti se takovéto užití hudby prakticky především tak, že hudební dramaturgové na filmy a další audiovizuální záznamy vyráběné v televizi používali nahrávky z vlastního, tedy televizního archivu. Řady výrobců filmů a pořadů všeho druhu se však rozrostly a tím i potřeba mít k dispozici tisíce hudebních témat a nahrávek všeho druhu. Tato situace dala v minulosti vzniknout takzvaným hudebním knihovnám. Hudební knihovna nebo, jak se také říká, „produkční hudba“ (production music) je tedy soubor nebo archiv nahrávek vytvořených nikoliv pro účely komerčního prodeje, nýbrž speciálně a výhradně pro účely užití této hudby v rozhlasovém a televizním vysílání jako různé podbarvení, předěly, zvukový obal, dále pro účely synchronizace pro film,

televizi a v neposlední řadě pro televizní, rozhlasové a internetové reklamy. Většinou se jedná o nahrávky instrumentální hudby všech žánrů, najdeme zde však v menší míře i vokální nahrávky klasiky (sbory), etnické hudby a občas i hudby populární. I u nás existuje hudebních knihoven několik. A jak už to v praxi bývá obvyklé, každá z nich funguje trochu jinak a ne na zcela identických principech. Vlastnit hudební nahrávky je totiž jedna strana mince. K jejich praktickému uplatnění však musí získat hudební knihovna souhlas s přesně smluvně definovanými podmínkami od toho, kdo hudbu složil a nahrál. V terminologii autorského zákona: získal synchronizační práva.

Na uvedené téma jsme proto položili otázky třem hudebním nakladatelům: Zdeňku Nedvědovi – Studio Fontána spol. s r.o., Pavlu Růžičkovi – nakladatelství ORM, Ing. Petru Bělohávkovi - A-Tempo Verlag spol. s r.o., kteří mají s hudebními knihovnami již léty prověřené zkušenosti.

Pavel Růžička

Zdeněk Nedvěd

Petr Bělohávek

Co by si měl podle vás autor představit pod pojmem synchronizační práva?

Nedvěd:

V díkci autorského zákona – souhlas k výrobě audiovizuálního díla, který jakožto originální nakladatel případně subnakladatel udílí výrobci audiovizuálního díla licenci majitelů nahrávky a copyrightu.

Bělohávek:

Synchronizace ve své původní podobě je spojení hudby s obrazovým záznamem a synchronizační práva představují vlastně poskytnutý souhlas majitelů nahrávky a copyrightu nahrané skladby k tomuto spojení a dalšímu užití v tomto spojení.

Růžička:

Jsou to placená práva za užití hudby k tzv. synchronizaci, čili použití hudby při výrobě (reklam, spotů, audiovizuálních programů atd.). Tato práva mají svůj ceník, ve kterém je stanoveno, za jakých finančních podmínek může být skladba užitá. Hudební knihovny mají svůj pevný sazebník pro různé užití hudby.

Znamená to, že každá knihovna má vlastní ceník, nebo v praxi existují dohody mezi jednotlivými knihovnami, či vžitá praxe, na jejichž základě jsou tyto ceníky srovnatelné? Taková je kupříkladu praxe při stanovení výše licenčních poplatků v divadle nebo při vydávání knih.

Nedvěd:

Pohybujeme se v konkurenčním prostředí, a tak ceny stanovuje poptávka na trhu a každá knihovna má svoji vlastní cenovou politiku.

Růžička:

Každá knihovna má svůj vlastní ceník za synchronizace, ale ceny se v zásadě od sebe příliš neliší. Užití hudby z knihovny by mělo

v první řadě odrážet její kvalitu a ne cenu. Licenční poplatek v divadlech se pohybuje okolo 1000,- Kč za každou započatou minutu užití hudby. V mnoha případech, kdy je užitá větší množství hudby, se stanovuje cena dohodou.

Bělohávek:

Každá knihovna nebo skupina zastupovaných knihoven má svůj vlastní ceník, dohody sice neexistují, nicméně je zde určitá vžitá praxe, podle které je možné říci, že cenové hladiny jednotlivých knihoven jsou v podstatě v ČR srovnatelné.

V čem je hudební knihovna autorům nejvíce prospěšná?

Nedvěd:

Vzhledem k tomu, že například lokálně produkované knihovny Fontána Music Library a Sprint Music Library již dosáhly zastoupení ve více než 40 zemích světa, mají autoři daleko větší prostor pro uplatnění. Mají možnost svou hudbu zásadně zviditelnit, dostat se do světového povědomí. Jejich práce se může stát součástí velkých projektů, reklamních kampaní, filmů či televizního vysílání prakticky kdekoli ve světě, kde má Studio Fontána zastoupení. Studio Fontána jako jeden z mála výrobců produktů music library ve východní Evropě vyplňuje po roce 1989 tento prostor a dává šanci zejména českým autorům prosadit se ve světové konkurenci. Nejen pro autory, ale i pro nás je to velice prestižní záležitost. Navíc autoři většinou získávají dlouhodobou formu příjmu.

Bělohávek:

Hudební knihovna může být velmi prospěšná zejména autorům zmíněné instrumentální hudby, neboť jejím prostřednictvím je šířena plošně většinou po celém světě. Radě autorů proto zařazení jejich skladeb a na-

hrávek může přinášet velmi slušné a hlavně trvalé příjmy.

Růžička:

Autor, který má svoji hudbu v knihovně, obdrží při užití své skladby jednak honorář v podobě synchronizačního poplatku, jež autorovi vyplácí majitel knihovny, čili nakladatel. Dále autor obdrží honorář za veřejné provozování takto užití hudby, který je vyplácen autorům prostřednictvím OSA. Jestliže je knihovna zastoupena mezinárodně, autor obdrží honorář ze zemí, do kterých je knihovna distribuována, a tím se jeho hudba šíří do mnoha zemí.

Jakým způsobem nabízíte knihovny uživatelům?

Nedvěd:

Existují tři způsoby distribuce. Základní formou je bezplatné dodání na CD, případně DVD nosičích. Některé větší produkce preferují MP3 a WAV na vlastním hard disku. Velice jednoduché a flexibilní je vyhledávání a následné stažení hudby z našich internetových databází (music search). Záleží na preferenci zákazníka.

Bělohávek:

Knihovny nabízíme celému spektru uživatelů – televizním a rozhlasovým stanicím, studiím, postprodukčním firmám, reklamním agenturám, internetovým firmám. A to dnes vesměs na hard discích s velkou kapacitou, na kterých má klient okamžitě k dispozici celou knihovnu s rychlým vyhledáváním. Většina námi zastupovaných knihoven také nabízí možnost stahování hudby z internetové databáze pro registrované klienty, a sice jak v MP3, tak i WAV kvalitě.

Růžička:

Knihovna je uživatelům nabízena bezplatně na CD nebo terabitových discích. Uživatel

nakladateli platí až v případě užití hudby z knihovny.

Za jakým účelem je obsah hudebních knihoven využíván nejvíce?

Nedvěd:

Obecně se dá říci, že hudební knihovnu můžete využít kdekoli, kde je potřeba určitá forma ozvučení, kromě již zmiňovaných např. v divadle, při tvorbě promovideí, rádiových předělů a jinglů, ozvučení prezentací, veletrhů, webových stránek a mnoha dalších.

Růžička:

Užití skladeb je skutečně rozsáhlé. Nejzajímavější využití skladeb z knihoven je ale v oblasti televizní a rozhlasové reklamy, kde je vysoký poplatek jak za synchronizaci, tak i za veřejné provozování.

Bělohávek:

Užití knihoven je opravdu velice široké, nejvíce se však asi v poslední době knihovny využívají v televizní, rozhlasové a internetové reklamě, neboť jsou pro produkční firmy a reklamní agentury oproti komerčně vydávané hudbě cenově dostupnější a paleta nabízené hudby je nesmírně rozsáhlá.

Jak řešíte smlouvy s autory?

Nedvěd:

Základními dokumenty jsou licenční smlouva, případně licenční smlouva o převodu práv ke zvukovému záznamu.

Bělohávek:

Naše firma zastupuje zejména zahraniční knihovny pro naše území, v tomto případě smlouvy s autory řeší původní nakladatel a my jsme jejich subnakladateli. Pokud pracujeme v oblasti knihoven s místními autory, je pro nás zde základním dokumentem licenční smlouva nakladatelská.

Růžička:

Jak již bylo řečeno, smlouvy s autory jsou řešeny licenční nakladatelskou smlouvou, která má určitá pravidla právě vzhledem k hudební knihovně. Rád bych zde uvedl příklad, jak takové smlouvy uzavírá anglická knihovna Carlin, která má ve světové distribuci své knihovny víc jak třicetiletou tradici. Ze smlouvy je patrné, že autorovi náleží 50% výnosu jak za synchronizace, tak i za veřejné provozování. Zde je nutno si uvědomit, že právě příjem za synchronizace je hlavním příjmem hudebních knihoven. Autor by měl být při podepisování nakladatelské smlouvy velmi obezřetný, aby právě synchronizační práva měl v této smlouvě přesně definovaná a v žádném případě se jich nevzdával pouze ve prospěch nakladatele. Synchronizační

poplatky vybírá nakladatel a ten je v případě firmy Carlin povinen autorovi jeho 50% podíl na výnosech ze synchronizace pravidelně vyúčtovávat. Carlin tak všem svým autorům posílá každého půl roku honorář včetně podrobného vyúčtování poskytnutých synchronizací. Důležité je, že synchronizační poplatky jsou autorům vypláceny přímo nakladatelem, nikoli prostřednictvím ochranných organizací.

Existují i jiné varianty dělby odměn za synchronizace?

Růžička:

Bohužel u nás takový jednotný postup neexistuje a jeho podpora není ošetřena současným autorským zákonem, a tak jsou často autoři na svých právech kráceni. Proto je velmi důležité, aby autor věnoval nakladatelské smlouvě velkou pozornost. S žádostí o posouzení a radu je možné se obrátit na Oddělení pro záležitosti nakladatelů OSA.

Nedvěd:

Ano, vše záleží na dohodě s autorem.

Bělohávek:

Variety dělby odměn za synchronizace mohou být různé a vyplývají z podmínek licenční nakladatelské smlouvy mezi nakladatelem a autorem, kde by odměna autora za synchronizaci měla být pevně stanovena.

Uzavíráte smlouvy také s textaři?

Nedvěd:

Ano, ale ne v takovém množství, protože obsahem music library jsou převážně instrumentální skladby.

Bělohávek:

My zatím nikoliv, v případě, že v námi zastupovaných knihovnách jsou díla s textem, původní nakladatel takové smlouvy určitě uzavírá.

Růžička:

Jsou-li součástí knihovny písně s textem, tak pochopitelně také.

Víte, kolik autorů zastupujete?

Nedvěd:

V současnosti je to přes 200 českých autorů a stovky zahraničních, které pro naše území zastupujeme.

Bělohávek:

Pro naše území to jsou jistě stovky autorů hudby pro hudební knihovny z řady zemí Evropy (včetně ČR), Ameriky, Asie i Austrálie.

Růžička:

Hudební knihovna Carlin zastupuje asi 200 autorů z celého světa. Jsou mezi nimi velmi

renomovaná jména, se kterými jsem se setkal jak v titulcích filmové i televizní tvorby, tak i na mnoha CD.

Jste zaměřeni na speciální žánr?

Nedvěd:

Nikoliv. Jak již bylo naznačeno, hudební knihovna má za účel nabídnout širokou škálu stylů tak, aby zákazník našel hudbu k jakémukoli projektu. Protože fungujeme v tržním prostředí, je naším cílem hledat a vydávat hudbu, která je nedostatková, specifická. Zajímá nás ovšem každý žánr. Samozřejmě za dodržení profesionální kvality, což je pro nás základním stavebním kamenem. I z tohoto důvodu se naši produkci dostává velice kladného hodnocení v zahraničí. V kolekci Fontana Music Library naleznete množství projektů, které konkurence nenabízí. Jedná se zejména o unikátní sérii světové folklorní hudby a novou řadu české klasické hudby.

Bělohávek:

Ne, knihovny, které zastupujeme, jsou globální, pokrývají hudbu všech žánrů, od hip-hopu po klasiku.

Růžička:

Dobrá hudební knihovna musí obsahovat všechny žánry, včetně klasiky a archivních hudeb.

Ve kterých nejznámějších reklamách či pořadech byla využita hudba z vaší knihovny?

Nedvěd:

Hudba z našich vlastních i zastupovaných knihoven se objevila v reklamách na Ford, Danone, Datart, Febio fest, Veolia, ING Bank a mnoha dalších. Co se týče televizních pořadů, v poslední době jde o Ordinaci v růžové zahradě, Cestománii nebo Auto Moto Revue. Mezi filmy patří Nestyda, Václav, Oko ve zdi nebo Účastníci zájezdu.

Bělohávek:

Byla jich celá řada, v poslední době například: Staropramen, Tesco Club Card, Vodafone, Nescafé, Raiffeisen Bank, Pavel Nedvěd - Grand Paolo, v TV seriálu Dokolný svět, ve filmech Návrat idiota, Tobruk, Obsluhoval jsem anglického krále, Raftáci, Vratné lahve a dalších.

Růžička:

Carlin knihovna byla využita v mnoha reklamních spotech, např.: Danone, Pilsner Urquell, O2, Vodafone, a v TV seriálu Pojišťovna štěstí. To se ovšem týká jen ČR.

Rozhovor vedli a zpracovali Michael Prostějovský a Petr Soukup.

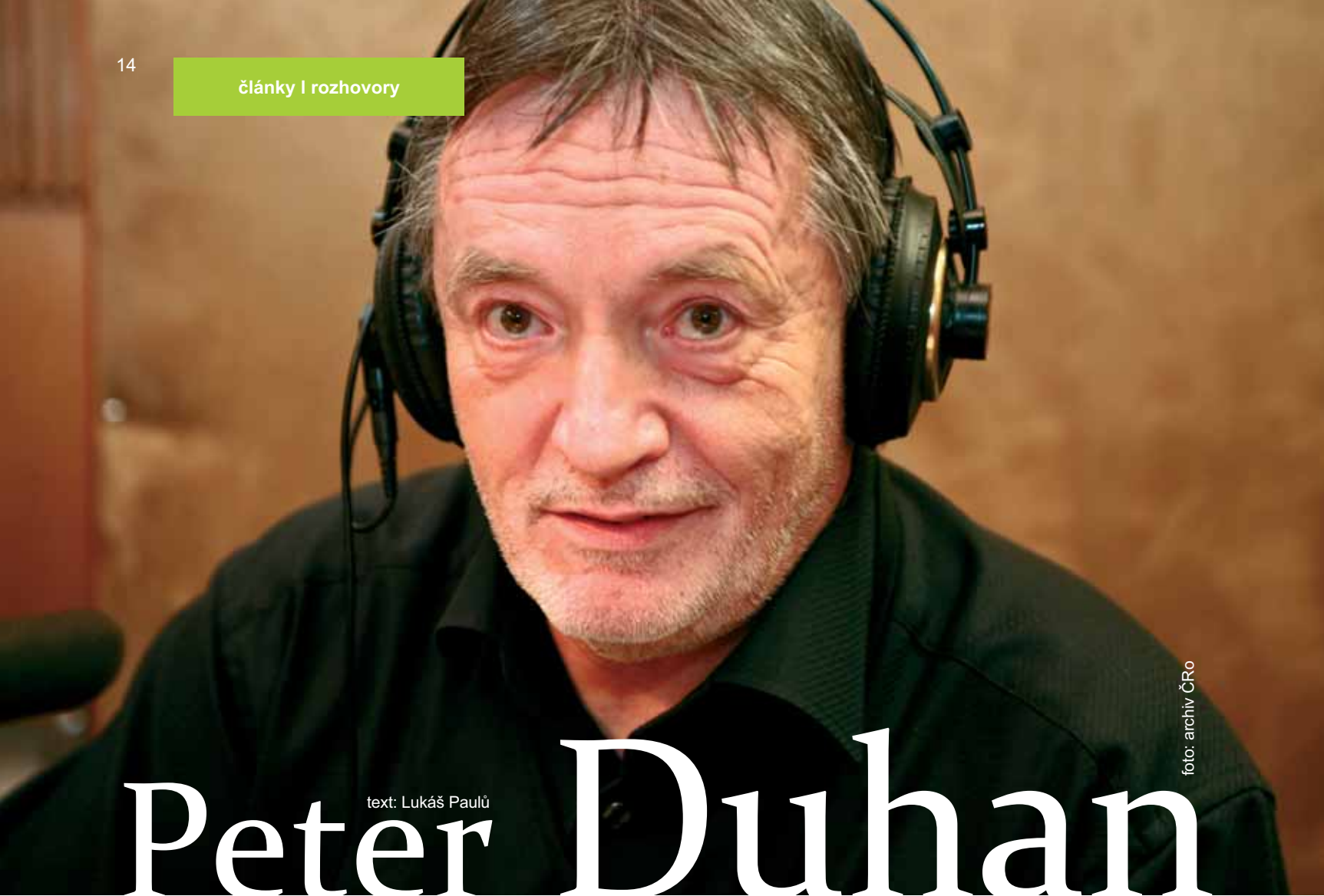

foto: archiv ČRo

Peter Duhan

text: Lukáš Paulů

Vystudovaný scenárista z bratislavské Vysoké školy múzických umění se narodil 11. listopadu 1946 tamtéž. V 70. letech působil v bratislavském rozhlasu, poté přešel do Československé televize. Jeho další kroky ho mimo jiné zavedly do kabelové televize Cabel plus, vydavatelství Beseda Holding, spolupracoval s Hospodářskými novinami. Do nedávné doby byl ředitelem Českého rozhlasu 6, který navazuje na vysílání rádia Svobodná Evropa. Jako finalista výběrového řízení na generálního ředitele Českého rozhlasu neuspěl, ale nakonec se stal v této instituci programovým ředitelem.

Původně jste působil v televizi jako dramaturg zábavných pořadů, po roce 1989 jste vstoupil na pole politické žurnalistiky. Co Vás k této změně vedlo, přeorientovat se do této funkce nebylo jistě snadné?

Vždy jsem chtěl být politickým žurnalistou, ale předlistopadové poměry v Československu mě vedly jinou cestou. Nechtěl jsem se stát státním propagandistou. Teprve po sametové revoluci se mi otevřela možnost věnovat se tomu, co jsem si vždy přál.

Nedlouho poté (v roce 1991) jste dostal nabídku stát se ředitelem Československého rozhlasu, kterou jste přijal. Rozhodování to muselo být těžké, budoucnost této funkce velmi nejistá. Co Vás přesvědčilo?

Období let 1990 – 1992 bylo obdobím velkých společenských proměn. Výrazně se měnily i poměry na mediální scéně porevolučního Československa. Jednoduše mě lákalo být u toho.

Jak významnou roli při rozhodování hrál fakt přesunu z Bratislavy do Prahy?

Vůbec žádnou. Vyrůstal jsem v Československu, Praha byla jeho hlavním městem a jisté nabídky se neodmítají.

Jako žurnalista jste zažil válečný konflikt na vlastní kůži. Jak Vás válka v Perském zálivu změnila, do jaké míry Vás ovlivnila jako člověka i jako profesionálního novináře?

Osobní, lidský zážitek bych přirovnal k pobytu v nemocnici na ARO, kde velice intenzivně vnímáte tu tenkou a rychle prostupnou hranici mezi životem a smrtí a ve vás probíhá stejně intenzivně proměna hodnot a životních priorit. Je to zážitek, jenž vás ovlivní na celý život. Promítne se to také do profese, do novinářiny. Vytvoříte si úplně jinou základnu profesionálních hodnot. Především nikdy nelhat a nemanipulovat. Obojí totiž vede k profesionálním prohrám a osobnímu peklu.

Jak jste prožíval konec českého vysílání rádia Svobodná Evropa?

Věcně. Mise Svobodné Evropy skončila a bylo na nás, abychom v těchto nejlepších tradicích pokračovali.

Ke konci loňského roku jste se s Richardem Medkem a Jiřím Mejstříkem utkal o post šefa Českého rozhlasu. Do finálního kola jste postoupil Vy a R. Medek, který nakonec zvítězil. Vy jste se stal ředitelem programové složky. V současné době rozhlas prozatímně vedete. Máte tedy srovnání, která z funkcí Vás naplňuje více?

Obě funkce jsou pro mě z profesionálního hlediska významné, obě na člověka kladou mnoho požadavků, obě vyžadují vysokou míru profesionality a pracovního nasazení.

V čele ČRo budete minimálně do doby, kdy Poslanecká sněmovna ČR svým hlasováním doplní počet rozhlasových radních na usnášeníschopný. Budete se poté o místo ředitele opět ucházet? (pro volbu generálního ředitele je potřeba minimálně 6 radních, pozn. autora)

Ano. Rád bych pokračoval v práci, kterou jsem ve své misi prozatímního ředitele započal. Nastartovali jsme spoustu zásadních systémových kroků a procesů uvnitř rozhlasu a bylo by mi ctí je v řádném mandátu generálního ředitele dokončit. Vysoce si proto cením nominace, se kterou mě oslovila Rada Českého rozhlasu.

Na konci března proběhla programová konference Českého rozhlasu. Došlo k zásadním programovým změnám? Jakým?

Cílem programové, ale i v květnu navazující marketingové konference bylo zhodnotit a popsat stávající situaci v Českém rozhlasu a zamyslet se nad dalším rozvojem a budoucností rozhlasového média veřejné služby. Během jara jsme nastartovali řadu ozdravných činností. A co je nejdůležitější – protože se to za posledních 10 let v ČRo moc nenosilo – začalo se mezi rozhlasáky velmi intenzivně diskutovat, vyměňovat si názory, postřehy a komentáře na jednotlivé problémy. Nám všem jde o jediné, a to je Český rozhlas jako moderní, dynamicky se rozvíjející a technologicky vyspělé médium veřejné služby 21. století. Tomu podřizujeme všechny naše stávající aktivity, ať už na poli programovém, či marketingovém a komunikačním. Aktivně řešíme otázku redefinice některých našich stanic, zamýšlená je celková koncepce rebrandingu, zahájili jsme frontální útok na sociální síť a tak bych mohl pokračovat dále. Bohužel prozatímnost mého mandátu mi nedovoluje všechny aktivity zrealizovat v takovém časovém horizontu, jaký bych si představoval.

V jakém stádiu jsou přípravy na spuštění dalších digitálních stanic ČRo?

Situace na rozhlasovém trhu je v oblasti digitálního vysílání zcela jiná, než je tomu v případě televize. Tam se digitální vysílání velmi rychle rozjelo, v případě rádií na českém trhu jsme teprve v plenkách. Není stanovena žádná strategie, žádné termíny. Digitálnímu rozhlasovému vysílání se ale

v budoucnu určitě nevyhneme a s přibývajícím časem se bude nutnost jeho rozvoje jen zvyšovat. Český rozhlas je v tomto směru již nyní průkopníkem, kdy vedle stávajících celoplošných stanic provozuje v systému DVB-T další speciální digitální stanice: Radio Wave, Rádio Česko, Leonardo či D-dur. Uvidíme, jak rychle se v reálnou změnu v tuto chvíli zatím jen teoretická možnost vysílání v - pro rádia mnohem vhodnějším - systému DAB. Český rozhlas je a bude připraven.

V Lidových novinách jsem se dočetl, že z reklamy a sponzoringu chce v letošním roce Český rozhlas získat 120 milionů korun. Promítne se to do programové struktury, pokud ano, jakým způsobem? Nemusí se posluchači bát masivnější reklamní masáže?

Posluchači Českého rozhlasu se rozhodně žádné výrazné reklamní masáže bát nemusí. Zákon o Českém rozhlasu jasně určuje, že se nesmí ve vysílání celoplošných stanic objevit více než tři minuty a ve vysílání regionálních stanic pak více než pět minut reklamy denně. Limitováni nejsme v oblasti sponzoringu, ale i tam se rozhodně nejedná o žádnou masáž. Výnosy z reklamy a sponzoringu se plus minus pohybují kolem částky, o které píšete, již několik let za sebou a jsem přesvědčený, že naše posluchače nikterak reklamou nemasirujeme. Jen pro doplnění uvádím, že výnosy z reklamy a sponzoringu jsou jedinými výnosy, jimiž můžeme financovat naše komunikační a marketingové aktivity. Na tyto činnosti nejde z výnosů z rozhlasových poplatků ani koruna.

Na jaře jste zrušil posty ředitelů všech čtyř celoplošných stanic (ČRo 1 -Radiožurnál, ČRo 2 - Praha, ČRo 3 - Vltava a ČRo 6), které doposud řídili dva lidé, ředitel a šéfredaktor. Slibujete si od tohoto kroku kromě mzdových úspor i další přínosy? Jedná se o začátek systematické zaměstnanecké redukce?

Zrušením postů ředitelů ve vedení těchto stanic jsem vyřešil nesystémové duplicity vzniklé neopodstatněnou koexistencí pozic ředitele a šéfredaktora. Je zřejmé, že po letech, kdy se Český rozhlas příliš zešířil a kdy v budoucnu můžeme očekávat nepříznivý finanční vývoj, bude nutné i v Českém rozhlasu sáhnout k jistým úsporám. Naši snahou je redukovat především provozní náklady, v oblasti personální pak počítáme zejména s přirozenými odchody. To však neznamená, že nebudeme klást důraz na produktivitu a efektivitu jednotlivých profesí.

V roce 2012 končí licence zahraničního vysílání BBC na tuzemské síti. Bude ČRo usilovat o získání těchto frekvencí?

Tato otázka je v tuto chvíli zcela předčasná.

Můžete krátce charakterizovat jednotlivé stanice Českého rozhlasu a pro ně typického posluchače?

Posluchači stanic Českého rozhlasu se liší od publik ostatních stanic především v míře zájmu o mluvené slovo ve vysílání a schopnosti soustředěnějšího poslechu. Posluchači komerčních stanic preferují v programu hlavně hudbu a kulisový nesoustředěný poslech. S tím souvisí, že publikum ČRo je výrazně starší - převažují posluchači nad padesát let. Publika jednotlivých stanic mají odlišnosti, které jsou dány zaměřením programu. Radiožurnál je více mužská stanice, jeho publikum je v průměru mladší a díky zaměření na informace je v něm vysoký podíl vysokoškolačů a lidí v rozhodovacích pozicích. Publikum Prahy je starší, s výrazně vyšším podílem žen. Jsou v něm posluchači, kteří od rádia očekávají žánrovou a formátovou pestrost, která odpovídá tradičnímu pojetí programu. Hlavní hodnotou posluchačů ČRo 2 je rodina a domov. Posluchači regionálních stanic jsou podobní jako typický posluchač Prahy, ale liší se silnou orientací na svůj vlastní region, na aktuální dění v něm a to, co je specifické vůči ostatním krajům. Demografické rozdíly publik jednotlivých

stanic nejsou silné, publika se odlišují především zaměřeností na určitý obsah a typ programu.

Jak hodnotíte současnou mediální scénu v České republice? K jaké zemi byste Českou republiku po této stránce nejraději přiblížil?

Současná podoba rozhlasového trhu v ČR je výsledkem příliš rychlé liberalizace v devadesátých letech a orientace na komerční vysílání jako něco nového a moderního. Českému posluchači je, kromě Slovenska, se kterým máme společnou rozhlasovou historii a společenský vývoj, patrně nejbližší kulturně historické pozadí těchto společných rysů. V Rakousku byl však nástup liberalizace a vytvoření duálního systému pozvolný, takže ORF patří stále k nejsilnějším veřejnoprávním rozhlasům v Evropě.

V jaké fázi je nyní rekonstrukce budovy ČRo - po stránce stavební i rozpočtové?

Rekonstrukce a problémy s ní spojené velice zatěžují celý Český rozhlas. Jde o zanedbaný a předchozím vedením rozhlasu dlouho odsouvaný problém. V tuto chvíli vedeme jednání, která nejsou jednoduchá. Věřím ale, že v horizontu několika týdnů mohou rozhovory dospět k nějakým závěrům, a to jak po stránce finanční, tak pokud jde o termín dokončení. To vše plně v intencích zákona o veřejných zakázkách.

Jitka Charvátová aka JI

text: Lukáš Paulů

Pod pseudonymem JI se skrývá svět Jitky Charvátové, autorky a interpretky v jedné osobě. S hudbou začala již na základní škole, kdy ji rodiče přihlásili na klavír. Po škole pracovala v rádiu v rodných Českých Budějovicích, později se přestěhovala do Prahy. Zde zpočátku moderovala ve dvou rádiích, ale hlavně se chtěla věnovat zpěvu. V kariéře má Jitka minimálně 3 momenty, pro které bezesporu platí formulka „být ve správný čas na správném místě“, nebo jí, jak jsme se shodli, shora na cestu svítí Mejla Hlavsa, který jí přirostl k srdci. Naše setkání bylo velice příjemné, kromě její kariéry jsme si hodně povídali o electro-popu, který právě chce JI v ČR více popularizovat.

foto: Michal Rejzek

„Kdybych se mohla, mohla koupati, dala bych do toho život.“

foto: Michal Rejzek

Jak ses k hudbě dostala, pocházíš z muzikantské rodiny? Chodila jsi jako malá do hudební školy (lidušky), na co jsi hrála?

Tatínek je muzikant – samouk, měl dechovku a hraje na harmoniku – heligonku. Naši pochází z vesnické rodiny a s tatínkem jsem odjakživa zpívala lidovky. Neměl hudební vzdělání, a o to větší měl nutkání, abychom si ho my se sestrou udělaly. Dal nás na klavír, ale my jsme to strašně nenáviděly – zkoušely jsme si lámat ruce, abychom nemusely na hodinu (smích). Byly to muka, hlavně pro rodiče. Nicméně 8 let jsem na lidušce na klavíru vydržela. Zkoušela jsem i zpěv, ale nějak to moc nešlo. O prázdninách, jak mě do toho nikdo nenuťtil, mně to začalo strašně chybět. Mám o pět let starší ségru a měly jsme sourozeneckou při, tak jsem si to vybijela písničkama. Od 14 let jsem začala skládat. To už mě nikdo nenuťtil, začala jsem zpívat a našla jsem ten svůj svět. Já a klavír jsme si porozuměly bez profesorky. Doteď blahorečím tatínkovi, že to se mnou s maminkou vydrželi, protože jsem byla hodně revoltní dítě, a díky tomu si vlastně můžu svobodně tvořit.

Umiš noty?

No jasně. Když skládám, tak si do not ale nezapíšu. Skládám v programu Logic. Spíše se řídím pocitem a intuicí, jako bych ty noty neuměla, ale orientuju se

v situaci. To mě vede k tomu, aby to mělo tu správnou atmosféru a nebylo to překombinovaný. Mám nápad, oddám se mu, hodně mě inspirují zvuky. Trošku to je na škodu, protože mám tendenci to dělat složitější, než to je.

Pamatuješ si na první písničku, kterou sis jako malá napsala?

Ano. Vůbec se nerýmuje, byla velmi harmonická a hodně zoufalá. Bylo to v létě, byly prázdniny a sestra měla za úkol mě hlídat. Místo toho se chodila koupat a mě nechávala doma. Já jsem sedla za klavír a složila velmi dramatickou píseň s opakujícím se textem: „Kdybych se mohla, mohla koupati, dala bych do toho život.“ Trpitelské písničky mám ráda dodneška (smích).

Kromě hudby se věnuješ moderování, grafice, designové tvorbě a divadlu. Jak ses dostala k těmto činnostem?

Pocházím z Českých Budějovic. Do Prahy jsem přišla v 27 letech, protože jsem chtěla zpívat. Shodou náhod jsem dostala nabídku udělat návrh potisku na trika pro Hudy sport. Poté jsem pro jejich dceřinou společnost dělala nějaké potisky do zahraničí. Moderovat jsem začala na Fajn rádiu a poté na Evropě 2.

V posledních volbách kandidovala do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR i Česká pirátská strana. Zajímalo by mě, jak na činnost této strany nahlížíš jako autorka. Docela mě pobavil spot na YouTube: Kalousek – Piráti, viděla jsi ho?

Bohužel jsem to neviděla. Politiku vnímám, Pirátskou stranu nějak neregistruji.

Po maturitě tvoje kroky vedly do moderátorského křesla jihočeského rádia. Náhoda, nebo cílená akce?

Nemoderovala jsem, ale prodávala reklamu, věnovala jsem se merchandisingu a spíše

se soustředila na obchodní záležitosti. Rádio Faktor bylo 2. soukromé rádio v Čechách, tudíž ty začátky byly pionýrské – všichni dělali vesměs všechno. Byla jsem tam 12 let.

Nyní více k tvým hudebním počínům, jaké jsou začátky na poli profesionálním? Myslím, že to byl projekt Fiction, kde jsi zpívala s Mejlou Hlavsovou. Kdy a jak jste se vy dva dali dohromady?

Dušan Vozáry dokončoval sólovku a sháněl někoho pro nazpívání vokálů. Já v té době pracovala právě ve Faktoru a Láďa Faktor, majitel, mě Dušanovi dohodil. Na tu desku jsme spolu natočili asi dvě písničky. Musím říct, že to byla velká souhra náhod, vlastně osud.

Asi rok po této spolupráci mi zavolał Honza Vozáry a mluvil o projektu „dvou ryb“ (Dušan a Mejla). Já jsem o Mejlovi do té doby neměla vůbec tuhy. Ten den jsem si doma pustila ČT2 a viděla pořad o Plasticích. „Ty vole, to je ten Mejla?!“

Vůbec jsem neměla tuhu o undergroundu. Mejla mi byl sympatickejší už z televize, mám totiž ráda indiány a on byl takovej indián. Hned na první schůzce to mezi náma zaklaplo, nazpívala jsem, co jsem měla, Mejla souhlasně pokyvoval hlavou. Tím to začalo.

Setkání s ním pro tebe muselo znamenat hodně, jak na to vzpomínáš?

Pro mě to bylo hlavně lidský setkání. Potřebuju mít jasno, jsem analyzátor svých pocitů. Říkala jsem si, jaký to bude, až budu o deset let starší. Mně se moc líbilo, jaký to měl Mejla, když mu bylo pětáctýřicet. Chtěla jsem to mít stejně jako on. Zajímalo mě, jestli to může takhle člověk mít, protože chce, nebo jestli je to daný. Jeho přístup k hudbě a ke všem věcem... měl jadrnou, krásnou češtinu, absolutně nebyl vulgární. Ve všem byl obřadní, vše mělo specifickou atmosféru, kterou si nikdo nedovolil narušit. Mejla pro mě není smutná vzpomínka, ale je mi líto, že se s ním nemůžu vídat. Zanechal ve mně spoustu hezkých věcí. Byl pro mě velkej vzor, jako např. Ivan Medek.

Jakým způsobem probíhala spolupráce, kdo měl poslední slovo?

Mejla mi na kazetách posílal až takový gymnaziální demáčky se slovy: „Jíto, nějak takhle, víš co? Takový to tvoje si tam dej.“ Mělo to jeho duši, čistotu, která pro mě byla a je jako maják doteď.

Já jsem si vymýšlela melodie, texty psala Mi-

chaela Taková. Výsledné slovo měli kluci ve studiu, ale nechali mě dělat, co jsem chtěla.

Po Fiction jsi byla na sólové dráze.

To jsem se hledala. Pracovala jsem v Budějovicích v rádiu – dělala jsem reklamní spoty a hledala jsem do nich hlasy – scouting.

Pak přišli na 6 let Skyline a s nimi 3 desky. Jak vzpomínáš na toto období?

Na nějaký akci jsem se potkala s Matějem Ruppertem, pustila jsem mu demáč, kterej se mu líbil, a ten večer mě dohodil do Skyline. S klukama jsme se sešli a já objevila taneční hudbu – byla to pro mě opět nová zkušenost. Jak s Fiction, tak se Skyline jsem vstoupila do nějakýho světa, kterej vytvořil někdo jinej.

Proč se vaše cesty rozešly? Nedostavovaly se již autorské invence, nebo tě táhla sólová dráha?

Všechno dohromady, stalo se to přirozeně. Táhlo mě to... mám ráda pokrok, změny, nové věci, novátorské myšlenky. Měla jsem touhu, „vnitřní prnutí“ něco vytvořit. Věci se naplnily a rozhodla jsem se ze Skyline odejít. Nenaplnovalo mě to tolik, chtěla jsem udělat sólovku. Otevřela jsem se něčemu, co ve mně téměř vybuchlo a chtělo to ven.

Na začátku roku ti vyšla autorská deska „Feed My Lion“. Jak vznikala?

Asi rok jsem seděla u počítače a kláves a skládala jsem. Nešlo pouze o hudební náměty, ale o celý svět, který byl ve mně a byl tak silnej, že jsem věděla, že to udělám. Spousta lidí mě odrazovala, potýkala jsem se s velkou nevolí. Já to ale udělat chtěla, měla jsem tu potřebu.

Po tom roce skládání jsem začala shánět producenta. Dušan mi řekl o Arminu Effenbergerovi z Cartonnage, který jsem do té doby taky neznala. Když jsem je slyšela, strašně se mi ulevilo, že je tady někdo, kdo mi rozumí, o co mi jde. Bavila mě elektronika, zvuky osmdesátých let – jejich jednoduchost a nedokonalost a sci-fi. S Arminem jsme to měli stejný. Druhý rok jsme společně dotvářeli desku a svět „JI“.

Splnila deska tvoje představy? Jak bys ji charakterizovala?

Nad očekávání splnila moje představy. Touhu, co jsem měla v sobě, se mi podařilo zhmotnit. To mi přineslo uspokojení a radost. Zažila jsem si moc hezký dva roky.

Deska se jmenuje „Feed My Lion“, jedna z písní „The Tiger“. Koukám, že tě berou kočkovitě šelmy?!

(píseň „The Tiger“ je text stejnojmenné básně Williama Blakea, v repertoáru ji měli i Fiction, na desce Feed My Lion je skladba věnována Mejlovi Hlavsovi, pozn. autora)

Jojo, šelmy mám ráda (smích). Hudbu složil Armin, ale dlouho jsme nemohli dát dohromady text. Doma na mě jednou vypadli starý Fiction... koukala jsem na to a nemohla tomu uvěřit. Použili jsme ten samý text a spontánně vzniknul The Tiger. Tím se deska a Fiction propojili. Spojení Feed My Lion vymyslela textařka Pavla Milcová, se kterou jsem strávila taky hezký rok nad textama. Vyjadřuje to tu šelmu v nás, která potřebuje být nakrmena ve všech formách naší bytosti.

V určitých místech mi deska připomíná tvorbu Moloko. Znáš, poslouchala si je? Oslovila tě jejich tvorba, později samotná Roisin Murphy?

To víš, že znám, poslouchala (úsměv). Roisin Murphy je můj vzor, ale nevnímám ji pouze jako hudební inspiraci. Spíš ji vnímám jako ženu, která si obhájila, prosadila ten svůj svět a je v tom přirozená. Mám ráda její pěvecký i divadelní projev, její převleky. „Když si vzala sako s jelenem, tak jsem se hodně pobavila, protože to je můj svět.“ (smích). Ne, že by tam byla úplně inspirace hudební, ale mám pocit, že vnímám věci podobně.

Když si vzala sako s jelenem, tak jsem se hodně pobavila, protože to je můj svět.

foto: Roman Černý

Šimone, mám ráda sci-fi z 80. let a chci úlet.

Začínala jsi undergroundem, pokračovala taneční hudbou. Nová deska je electro-popová. Co ty sama máš ráda/posloucháš?

Mám ráda Tori Amos, Moloko, Röyksopp, Robin, Tom Waits – strašně blízká duše, líbí se mi jeho projev. Beru je jako lidský vzory, zdroje. Hudebně jsem hodně blízko k Roisin Murphy. Moloko mám naposlouchaný a ještě víc její sólovku. Overpowered považují vůbec za jednu z nejlepších electro-popových skladeb, co jsem kdy slyšela.

K písničce Real Life jsi natočila i videoklip. Kdo ti ho režíroval? Scénář je tvoje dílo? Děj se odehrává v podzemních chodbách – kde jste natáčeli?

„Šimone, mám ráda sci-fi z 80. let a chci úlet.“

Klip režíroval Šimon Šafránek, natáčeli jsme v únoru ve sklepech Ekotechnického muzea v Bubenči. Scénář měl několik forem. Kostým dělala Marie Hlad. Všechno fungovalo skvěle. Líbí se mi atmosféra, která je tam vytvořená.

Z Cartonnage s tebou na albu také spolupracovala Vanda Choco. Stříhly jste si spolu písničku „Big Demoiselles“. Krom písničky je to label, který vydal tvoji desku, a zároveň i váš společný projekt. Můžeš projekt „Big Demoiselles“ trochu představit?

Vychází z lidských pohnutek, zjistily jsme, že si rozumíme, jak lidsky, tak hudebně. Vytvořily jsme si společný „elektronický prostor“ Big Demoiselles (Velký slečinky),

který funguje na principu vzájemný podpory a klubových nocí. Vzájemně se nabíjíme myšlenkami.

Farma zvířat pokračuje, kromě Tygra a Lva máš ještě Kachny. Představ nám tvoji kapelu.

Kapela se jmenuje Mother Ducks, celý název je tedy JI & Mother Ducks:
JI - zpěv
Pharoah Smaeton-Russell - bubeník
Carrot - vokalistka, synták,
Papaja - kytarista, basista, syntáky
DJ Crazy Helena - DJ
Všechno jsou to takový filmový postavičky. Dohromady jsme se dali při dokončování desky, vstoupili do hotovýho světa, jako já kdysi.

foto: Roman Černý

foto: Roman Černý

Zastupovaná OSA jsi od července 2004. Jak hodnotíš spolupráci?

Poprvé jsme se k právům přihlásila v době, kdy jsem byla u Skyline. Vždy když něco potřebuju, tak cinknu a oni mi ochotně poradí.

Kde tě na podzim uslyšíme/uvidíme?

V říjnu a listopadu budeme obdržet český kluby s electro-popem, protože pochybuju, že tam vůbec kdy byl (smích). Možná pojedeme i do Německa a Rakouska. Všechno je na mých stránkách (www.jitkacarvatova.com).

foto: Roman Černý

Ji & Mother ducks

tour 2010 grafika: Martin Poláček

tour 2010

& mother ducks

06.10. Brno > Fléda / Lumírova tříska
 14.10. Ostrava > Marley
 15.10. Krnov > Kofola Music Club
 22.10. Prešov > Wave
 23.10. Košice > Tabačka Kulturfabrik
 29.10. Hradec Králové > La Putika
 12.11. České Budějovice > mc Fabrika
 19.11. Jaroměř > Bastion No. 35
 26.11. Zlín > U Tetoura
 27.11. Znojmo > Gogo

Jitka Charvátová aka Ji / ex-Skyline
 electropop music www.jitkacharvatova.com

Ji & mother ducks

www.jitkacharvatova.com electropop music **tour 2010**

text: Lukáš Paulů

Aleš Březina

foto: Lovise Denglera
s režisérem Robertem Wilsonem na Long Islandu, při přípravách Věc Makropulos pro ND Praha

V Plzni vystudoval na konzervatoři hru na housle, na Univerzitě Karlově a v Basileji muzikologii. Od roku 1994 je ředitelem Institutu Bohuslava Martinů v Praze. O hudbě 20. století, zejména o životě a díle Bohuslava Martinů, publikoval v českých i zahraničních časopisech a sbornících. Přednášel na mnoha konferencích jak v Evropě, tak v USA. Aleš Březina je členem umělecké rady mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro a Národního divadla v Praze. Hudbu zkomponoval například k filmům Knoflíkáři, Musíme si pomáhat, Horem pádem, Kráska v nesnázích a Obsluhoval jsem anglického krále.

foto: Gabriela Fárová

Kromě Prahy a Plzně jste studoval i v zahraničí, konkrétně v Basileji. Proč právě Švýcarsko?

Švýcarskou muzikologii jsem vždy velmi obdivoval, navíc nedaleko od Basileje strávil poslední období svého života Bohuslav Martinů, a já jsem tak měl díky studiu muzikologie na tamní univerzitě možnost poznat osobně řadu jeho blízkých přátel a spolupracovníků.

Věnujete se dílu Bohuslava Martinů. Čím vás jeho dílo oslovilo?

Je to krásná hudba, bohatá na emoce a přitom podléhající přísnému řádu. Zrcadlí se v ní velká část dějin klasické hudby od anglických a nizozemských madrigalistů, přes počátky vícehlasu, Monteverdiho, barokní concerto grosso až po inspiraci klasiky české hudby, moravskou lidovou hudbou a hudbou 20. století. Přitom jsou jeho skladby svrchovaně osobité a formálně sevřené.

Od poloviny 90. let působíte jako ředitel právě na Institutu Bohuslava Martinů. Můžete popsat, jak jste se k této práci dostal a co obnáší?

O mé práci na basilejské univerzitě se dozvěděl tehdejší prezident Nadace B. Martinů, skladatel Viktor Kalabis, který se v polovině 90. let zabýval myšlenkou na založení vědecké instituce věnující se odkazu Martinů. Pozval mne do Prahy na osobní schůzku, na které jsme si okamžitě skvěle porozuměli, a pak jsme spolu strávili řadu krásných let při spolupráci plně důvěry a otevřenosti. Hlavním posláním Institutu Bohuslava Martinů je shromažďování všech důležitých materiálů o tomto skladateli (tištěných not, autografů, dopisů, nahrávek ad.) a jejich zpřístupňování všem zájemcům u nás ve studovně a částečně i na www.martinu.cz. Připravujeme rozsáhlý projekt souborného kritického vydání děl B. Martinů, který potrvá zhruba 50 let. Pořádáme o něm konference v Čechách i v zahraničí,

pišeme o něm texty do českého i zahraničního odborného tisku, vydáváme publikační řadu Martinů Studies. V posledních pěti letech jsme hodně času a úsilí věnovali mezinárodnímu projektu Martinů Revisited, připomínajícímu 50. výročí skladatelova úmrtí (2009) a 120. výročí jeho narození (2010).

Mimo jiné jste autor filmové hudby. Jak vnímáte roli hudby ve filmu?

Záleží samozřejmě na typu filmu. Někde má filmová hudba jen vytváří atmosféru (Knoflíkáři), jinde pomáhá spojovat řadu krátkých scén ve větší celky (Kráska v nesnázích, Kawasakiho růže), občas aktivně vstupuje do děje (Musíme si pomáhat, Obsluhoval jsem anglického krále) a výjimečně se někdy dokonce dostane i hodně do popředí (Horem pádem). Hlavní úloha filmové hudby je formativní a stylotvorná. Má možnost vyjádřit to, na co slova nestačí nebo co by vyřčeno působilo banálně.

foto: Rudolf Sagmeister

Jako „otce“ filmové hudby vnímám kupříkladu Ennio Morriconeho, souhlasíte se mnou? Pokud ne, kdo je pro vás tím „guru“?

Morricone je samozřejmě úžasný, ale dějiny filmové hudby již před ním vytvářeli pianisté a varhaníci, doprovázející němé filmy – miluji tehdejší kinové varhany značky Wurlitzer, na které bylo možno hrát téměř všechno až po velký orchestr a vydávat k tomu řadu neuvěřitelných zvuků. Po nástupu zvukového filmu se v Hollywoodu prosadili skvělí středo-evropská skladatelé jako Erich Wolfgang Korngold a Felix Waxman, nádherné partitury napsal Bernhard Herrmann, v evropském filmu té doby se mi nesmírně líbí hudba Josefa Kosmy, Nino Rota a úžasně propracované partitury Zdeňka Lišky. Z žijících autorů je to např. Philip Glass, Gabriel Yared, Alberto Iglesias, Jon Brion... Existují ale také skvělé filmy bez hudby, viz např. „4 měsíce, 3 týdny a 2 dny“.

a dosáhne jí, a přesto je z dlouhodobé perspektivy vítězkou ona. Od začátku našich hovorů se Soňou Červenou a Jiřím Nekvasilem jsme uvažovali o nějakém silném ženském osudu a to splňuje osud JUDr. Milady Horákové v míře vrchovaté.

Soňa Červená dále zpívala ve vašem melodramatu „A-ha!“ Zdá se, že je to vaše dvorní zpěvačka, kdy a jak došlo k navázání vaší spolupráce?

Netroufal bych si ji označit za svou dvorní zpěvačku, pro Soňu píše a psala celá řada skladatelů od Hanse Wernera Henzeho přes Toma Waitse a Lou Reeda až po Jana Klusáka, Tomáše Hanzlíka a mnohé další. Já jsem se s ní poprvé setkal při práci na filmu Pupendo, pak jsem pro ni napsal jedno malé tango, které ona krásně otextovala a již mnohokrát zazpívala, následoval melodram na slova jednoho básníka z okruhu autorů okolo kabaretu Červená sedma, opera „Zítřa

Opera, kterou jste napsal pro zpěvačku Soňu Červenou, pojednává o smutné době českého národa – 50. letech a procesu s Miladou Horákovou – „Zítřa se bude...“ Proč jste si vybral toto téma?

Je to výsostně operní a velmi univerzální téma – bezbranná žena, obklopená davem, který si přeje její smrt

se bude...“, nyní se chystáme v režii Roberta Wilsona na Čapkovu Věc Makropulos a do toho přemýšlíme o dalším společném operním projektu.

U OSA jste zastupován od roku 2002, 1. 1. 2009 jste se stal členem. Co vás přimělo nechat se OSA zastupovat?

Byl jsem osloven s nabídkou na zastupování a rád jsem ji přijal.

Jak fungování OSA vnímáte?

OSA je léty prověřený instrument, oceňuji šíři jeho mezinárodních styků a také trpělivost v jednání s autory, např. při neustálém urgování ohlášek dosud nenahlášených skladeb...

Registrujete činnost České pirátské strany?

Je to zdánlivě sympatická parta naprosto pomýlených lidí, mezi nimiž výrazně převažují uživatelé umění nad tvůrci.

Co vás v příštích dnech, týdnech, měsících čeká?

V září to byla Muchova epopej v Městském divadle v Brně, nyní mne čeká Věc Makropulos s Robertem Wilsonem a Soňou Červenou v ND Praha, premiéra mé nové orchestrální skladby 14.12. v Rudolfinu v podání Pražského komorního orchestru, nová opera, příští film Jana Hřebejka, vydání prvního svazku Souborného kritického vydání skladeb Bohuslava Martinů, vydání sborníku z loňské mezinárodní konference o B. Martinů, ukončení projektu Martinů Revisited, dramaturgie festivalu České sny 2011 a několik dalších, zatím ne úplně stoprocentně jistých spoluprací.

foto: Kurt Vinton

Gabriela Osvaldová

text: Lukáš Paulů
foto: Richard Kocourek

Sledujete průběžně světovou muzikálovou tvorbu? Je pro Vás broadwayská produkce respektovaným měřítkem?

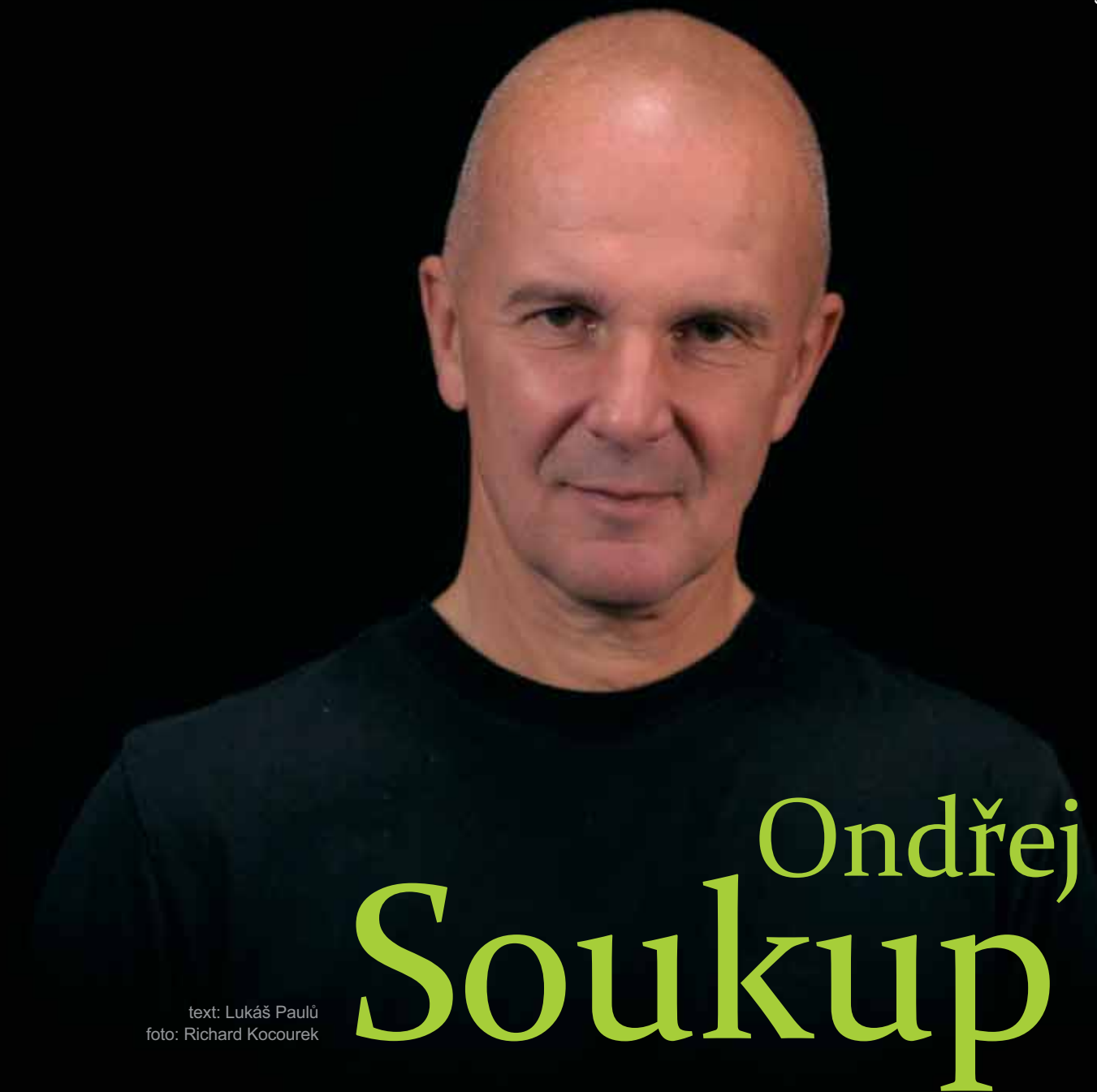
Ne. Není to můj šálek čaje. Na Broadwayi jsem viděla pár strhujících kusů a pár hovadin.

Co brání tomu, aby se český muzikál dostal mezi evropskou elitu – autorský potenciál, nebo interpretační zázemí?

Nejspíš to, že to je český muzikál. Mají svých dost a nám nějak nevěří. Není divu. Oni mají tradici, my ne.

Disponuje česká hudební scéna uspokojivým organizačním, obchodním, dnes se říká marketingovým zázemím?

To je to poslední, v čem bych se chtěla vyznat. I když to není bezpečné.

Ondřej Soukup

text: Lukáš Paulů
foto: Richard Kocourek

Odpovídá česká muzikálová produkce „poptávce“, snad raději zájmu diváků? Nebo je zájem nasycen, neřku-li přesycen?

Na tuto otázku neumím přesně odpovědět, na některé muzikály přijde hodně diváků, některé skončí brzo pro nezájem. Je to jako s filmy: je trh přesycen? Prostě na některé filmy přijde málo lidí, na některé hodně a na některé skoro nikdo. A kolikrát návštěvnost není úměrná kvalitě.

Uvítal byste přítomnost živého orchestru při divadelní produkci, což je v zahra-

ničí převažující praxe? Myslím, že naši divadelní producenti v tomto ohledu dávají přednost half-playbackům, jasně z ekonomických důvodů.

Jistě, uvítal. Víte, můj kamarád skladatel Ilja Cmíral, který už dlouho žije v L.A., mi řekl jedno přísloví z Hollywoodu – „You can never beat a orchestra“ – prostě, živý orchestr nic nenahradí. Jistě, u nás si producenti v nedotovaných divadlech orchestr nemůžou dovolit, a často by se jim tam ani nevešel.

Váše Johanka z Arku navštívila španělské divadelní scény. Kolik představení

potěšilo španělské diváky?

Bylo to 22 představení po celé zemi, nejlepší bylo v Zaragoze. Přišlo se podívat přes tisíc lidí.

V muzikálu Robin Hood se objevuje velmi bohaté a nápadité hudební aranžmá. Jak náročné bylo nastudování rytmu „stomp“ s interprety?

Děkuji, děkuji, ale mydlení s klacky, dupání a jiné pazvuky nastudoval s herci režisér Ďurovčík.

foto: Richard Kocourek
slavnostní premiéra muzikálu Robin Hood

Utkvěla Vám v hlavě nějaká muzikálová melodie z dílny ostatních českých autorů mimo Ondřeje Soukupa?

Samozřejmě. Tomu se nedá uniknout. Například: „Jsi můj pán“ jsem převedla do „ruštiny“ a zapěli jsme to s Markem Vašutem na derniéře Draculy.

S jakými pocity vnímáte jepičí život některých konkurenčních českých projektů? Je to dobře, že se konkurence likviduje sama, nebo to škodí obecně muzikálu?

Ostatní projekty nepovažuji za konkurenční. Každý dělá to, co umí, a má k tomu jinou motivaci. Ale mrzí mě, že se u nás muzikál degradoval na něco úplně jiného, než co by od něj divák měl dostat. Když lezu na kolo, čekám, že se roztočí.

Musela jste někdy interpretům vysvětlit význam Vašich intelektuálně velmi bohatých a náročných textů?

Když se ptají, vysvětluju. Jenže dobří interpreti mají intuici a empatii.

Křesťané mají svoji Svatou trojici. Nacházíte Vy její obdobu na českém textařském nebi?

To by byl spíš zástup požehnaných. Nemám ráda seznamy, vždycky někoho zapomenu.

První představení Robina Hooda sklídila jednoznačně velmi pozitivní odezvu obecnosti. Velkou měrou k tomu přispěly jednak známý a oblíbený romantický příběh, ale v inscenaci divadla Kalich zejména vtip a košatost Vašich textů. Kolik „povinné“ literatury jste nastudovala při přípravě projektu?

muzikál JOHANKA Z ARKY

hudba: O. SOUKUP • scénář: J. HUBAČ • texty písní: G. OSVALDOVÁ

OBNOVENÁ PRAHA

14. 9. 2011

HRAJÍ: BÁRA BARTOŠOVÁ, MIL STŘEDNÍ
LUCIA ŠORAVOVÁ, MIL STŘEDNÍ
180 000 Kč

foto: Richard Kocourek

Máte raději „zhudebnování“ textů, nebo se musí textař přizpůsobit Vaší tvorbě?

Velmi rád zhudebňuji texty, dávají náladu, rytmus, někdy i formu. Ale často se pak musí ještě dopracovat. Ale samozřejmě spousta písní vznikla před textem.

Pamatujete si nějaký muzikálový textařský slogan českého autora?

Jistě, pár nepřekonatelných si pamatují, ale myslím, že je zbytečné je uvádět.

Jak dalece je pro Vás při Vaší hudební

tvorbě rozhodující konkrétní osobnost interpreta?

Velmi, nejlepší příklad je Lucie Bílá. To, co jsem napsal pro ni, bych si těžko mohl dovolit napsat jinému interpretovi.

Jste autorsky podepsán pod mnoha úspěšnými písňovými tituly, skutečnými hity celé řady interpretů – Jiří Korn, Iveta Bartošová, ale především Lucie Bílá. Láká Vás písňová produkce i v budoucnu? Nebo je zhroucení gramofonového trhu pro Vás stopkou na této křižovatce?

Abych řekl pravdu, mě zajímají mnohem víc větší formy, scénická nebo filmová hudba. Při psaní písniček buď musíte mít konkrétního interpreta, nebo pokud chcete písničky dál nabízet a přesvědčovat zpěváky, aby si je vzali, musíte sledovat současné trendy, být in, prostě trefovat se do rádiového formátu, neboť všichni se touží dostat do éteru. Ale to znamená, že předtím vaše veledílo musí projít calloutem. To dělají rádia, pustí dvacet vteřin písničky vzorku lidu a ten rozhodne, jestli je to dobré, nebo není. A podle toho se dostanete, nebo nedostanete do playlistu. Těžký proces. A k tomu ještě gramofonový trh, který už skoro neexistuje, uť. Nezávidím

foto: archiv G. Osvaldové

Co se dalo. Shromažďování materiálů je krásná fáze. Čtete si a koukáte na filmy a máte dojem, že pracujete. Hlava třídí. Pak následuje noční můra: „Hlavo, tvoř!“

Co bylo dřív? Vejce, nebo slepice? Vaše texty, nebo hudební složka Ondřeje Soukupa komponovaná v dané náladě k scénickým obrazům?

V tomhle případě scénář a texty.

Diskutuje někdo z interpretů s Vámi nad možnými změnami Vašich textů?

Jasně. Když se něco interpretovi špatně zpívá nebo špatně vyslovuje, snažím se vyhovět. Co se týče významu a použitých prostředků – textař je něco jako kuchař. Slova nemají jen nutriční hodnotu, ale i chuť, vůni, razanci, dopad, náladu, poezii, kontrast atd. Když zapáchnu chilli papričku doprostřed meruňkového knedlíku, vím, proč to dělám. Jeden můj známý, který

myslí v algoritmech, mi říkal, že texty má psát kompjútr, protože má větší databázi. Nemá. Když venku prší, cejtím vůni hlíny a na cestě najdu rousnici, na kterou jsem v šesti letech chytla tloušť, bude v ten okamžik můj text jiný, než kdyby bylo sucho. To mě na tom právě baví. Databáze bez emocí je nanic.

Zcela jistě je pro autora velkou poctou, když jeho dílo překročí hranice. Jak náročně byste posuzovala překlad Vašeho díla do cizího jazyka? Jste ochotna poskytnout kolegovi tvůrčí svobodu v tomto ohledu při zachování základní myšlenky příběhu?

Profesor Gabriel Sopena přeložil Johanku z Arku do španělštiny tak, že jsem oněměla úžasem. Má ten dar. Takový člověk se neptá na tvůrčí svobodu, protože ji má. Bez ní to nejde.

Patříte bezesporu mezi autory nejkvětnatějších českých textů. Máte také dojem, že čeština dnešní doby strádá? Trpíte šířením módních obrátů a narůstajícími vlivy cizích jazyků na češtinu? Také se loučíte s přáním „mějte hezký den“? A je pro Vás stravitelné, že třeba „les je o tom, že tam rostou stromy“?

A jak se Vám líbí: „Rozpohybovaná erosenka“ místo „Rozjívěná kurva“? Či: „Dva roky tomu nazad“? Nebo: „Použijte slovo více hezké“!? To už asi nedokážeme „abgrejdivat“. Tak já jdu na umývárku, nejdřív si stáhnou topík a pak odložím celý outfit.

Kdo z českých spisovatelů je Vám nejbližší?

Ervín Hrych. Ale jen proto, že nemám ráda seznamy.

foto: Richard Kocourek
Ondřej Soukup
s režisérem Jánem Ďurovčíkem

začínajícím skladatelům. Nedávno jsem četl v Lidových novinách úvahu o hudbě. Psali, že hudba ztratila svou magii, kterou měla v 19. století a až do devadesátých let minulého století. Doufám, že to není pravda.

Dávno je pryč doba, kdy byla filmová hudba vnímána jen jako příjemný background. Její role zásadní emotivní složky filmového díla je neoddiskutovatelná. Máte za sebou řadu velmi úspěšných filmových projektů – oscarový Kolja, Tmavomodrý svět a Akumulátor, ve vzdálenější minulosti velmi úspěšný film Bony a klid. Je pro Vás tvorba filmové hudby činností svobodnější než ostatní produkce?

Jak kdy. Hodně záleží na režisérovi a někdy na producentovi, jak moc se strefíte do jejich představy o hudbě – pakliže nějakou mají – nebo do jejich přístupu k vaší kreativitě. Pokud ale čtete rozhovory s hollywoodskými skladateli, tak někdy zažívají naprosté horory. Mě nejvíce terorizoval Juraj Jakubisko s Deanou. Ale dneska je mám rád.

Vím, že jste v této produkční oblasti několikrát překročil i hranice republiky. Byla spolupráce na filmu Intimate Grammar izraelského režiséra v někte-

rém ohledu zcela odlišná od práce na českém filmu?

Trochu ano. První údiv byl, když mě jeho produkce kontaktovala na začátku dubna s tím, že hudba musí být definitivně hotová do 20. května. Když jsme se dohodli, tak režisér Nir Bergman přiletěl z Tel Avivu a tři neděle mi seděl za zády a já musel skládat a Honza Jirásek orchestrovat. Nejhorší bylo, že Nir si nebyl ničím jist a dema každé hudby jsem posílal do Izraele a musela je schválit střihačka filmu Einat, které se Nir strašně bál. Když jsem ji viděl na premiéře v Jeruzalémě, tak jsem ho pochopil. Nakonec ale, přes stovky vykouřených cigaret a vypitejch káfi, film dopadl skvěle a získal cenu za nejlepší celovečerní izraelský film roku 2010.

Česká filmová tvorba se pyšní dlouhou řadou vynikajících tvůrců – Jiří Šust, Zdeněk Liška, Luboš Fišer, Karel Svoboda, Jan Klusák, Angelo Michajlov, Petr Hapka. Asi je nesnadné hledat toho nejlepšího. Hudba kterého z nich však nejvíce lahodí Vašemu uchu?

Každý z těchto skladatelů napsal některé nezapomenutelné hudby. Mě ale už jako dítě fascinovala hudba Zdeňka Lišky k filmu Vynález zkázy.

Kdo je Vaším favoritem mezi monumen-ty zahraniční filmové hudební produkce? Francis Lai, Nino Rota, Ennio Morricone nebo někdo zcela jiný?

Všichni jsou skvělí. A mohl bych jmenovat mnoho dalších. Říká se, že ve filmovém průmyslu pracují nejlepší současní skladatelé. Nejsem si jist, že to úplně platí, ale píše-li někdo blbosti, tak se k filmu nejspíš nedostane.

Jste již dlouholetým členem OSA. Jistě máte i nápady či připomínky, jak činnost svazu vylepšit.

Nevím, co vylepšit. Ale chtěl bych poprosit kolegy, kteří píší hodnotnou hudbu, aby to někteří se svými požadavky na přerozdělování nepřeháněli. Může se totiž stát, že přijde osobnost, která sjednotí všechny skladatele nehodnotné hudby (mezi které patřím), kterých je mnohem víc a kteří vydělávají pro OSA majoritu peněz. A ti pak na Valné hromadě prosadí přímé vyúčtování a bude po žížalkách.

Na hudební scéně vstupuje řada mladých autorů. Doporučil byste jim uzavření smluv o zastupování Ochranným svazem autorským?

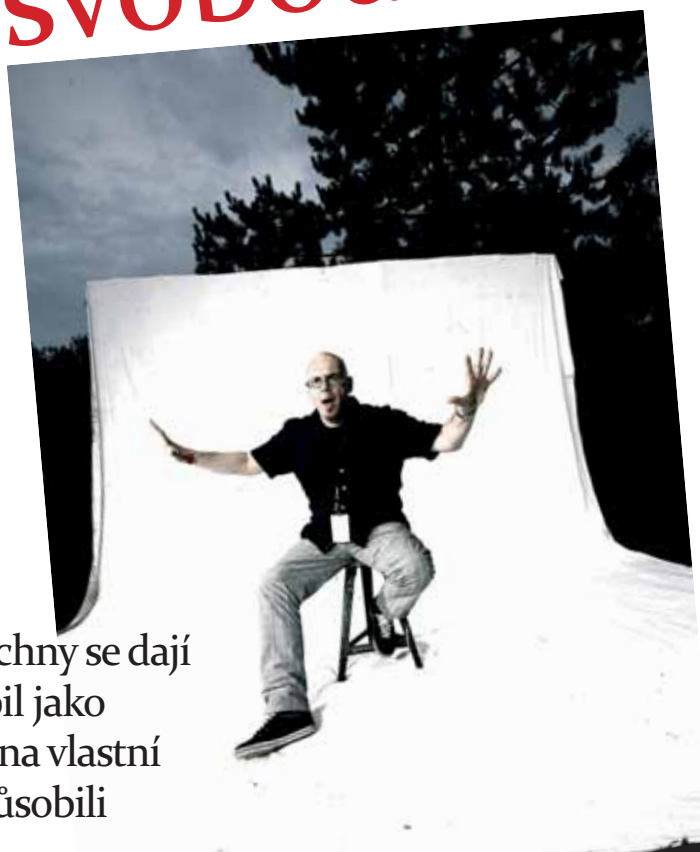
Samozřejmě.

Oto Klempíř

text: Petr Soukup
foto: Roman Černý

V hudebních textech chci mít svobodu

Na autorská díla Oty Klempíře nejde v Česku nenarazit. Oto Klempíř je zakládajícím členem skupiny J.A.R., pro kterou také píše většinu textů a ve které rapuje a zpívá. Jeho texty můžete slyšet z filmů, jako jsou Snowboardáci, Raffáci, Ro(c)k podvratáků a O život. Napsal i několik textů pro Dana Bárta, Lenku Dusilovou, Janu Fabiánovou, Olympic, a dokonce i Petra Kotvalda a Ivetu Bartošovou. Ovšem pouze hudebními texty se Oto neživí. Jeho hlavním zaměstnáním je reklama. V reklamě pracuje už od devadesátých let a za tu dobu si prošel mnoha marketingovými agenturami. Za všechny se dají připomenout např. Ogilvy a JWT, kde působil jako kreativní ředitel. V letošním roce se postavil na vlastní nohy a s několika hudebníky, kteří také již působili v reklamě, založil agenturu Candoo. Otovy texty a hlas můžete slyšet z mnoha reklam. Je autorem dvou básnických sbírek: Je tu dostatečný počet statečných a Antiranař.

Měl jsem veliké štěstí, že v den, kdy jsem dělal s Otou rozhovor, měl on dobrou náladu a nevytvářel dusnou atmosféru. Ti, kteří znají jeho unikátní styl projevu a humoru, mě jistě pochopí.

Oto, co ty si vlastně myslíš o OSA?

Tak to je dobrý úvod, protože to dobře charakterizuje mě samotného. Jsem totiž od narození bordelář. Já nemám knihovny, šuplíky, kde by bylo všechno seřazeno od A do Z. Nikdy jsem to neuměl a umět nebudu. Z tohoto důvodu velice oceňuji organizaci, jako je OSA, která mé výplody shromáždí a na základě toho mě jako autora vyplácí. OSA prostě platí za nápady. I když přiznávám, že bych si přál, aby ta autorská odměna byla desetinásobná.

Řešíš, jestli jsou všechny tvé věci, které byly veřejně zahrány, nahlášené?

Od toho mám právníka. Až jednou na něco takového narazí, tak tvrdě zasáhne! Zatím mě jen bratrsky poplácává. I když on ty výpisy asi nečte (smích).

A kdy jsi s psaním textů začal? Tuším, že když jsi přišel do Prahy...

Ale kdepak. Já jsem začal už na gymnáziu začátkem osmdesátých let, kdy jsem vyhrál nějakou celostátní soutěž se svými básněmi a byl jsem zařazen do různých sborníků apod. V té době jsem si uvědomil, že povídky a ani scénáře mi psát nejdou. Byl jsem líný se učit hrát na hudební nástroj. Básně a texty mi jdou. Tak to dělám. Taky mi někteří říkali, že nejlepší texty jsem právě psal v první polovině osmdesátých let. Trochu připomínaly první období J.A.R., ale byla to spíše taková gymnaziální poetika. Já si texty nevybírám, ony si vybírají mě. Neřeknu si, tak teď napíšu text o mracích a vodě, to ani náhodou. Já si ani nesednu s tím, že jdu psát. Nenosím žádnou tužku a papír. Prostě to na mě padne, tak vyndám telefon a už to buším do klávesnice. Teď bych mohl vydat sbírku zoufale smutných a depresivních

básní. Moje žena se mě ptá, proč jsou tak smutné a depresivní, když se máme přece dobře. Ano, my máme krásné dítě, krásný dům, žijeme si hezky, ale já si prostě nemůžu pomoci. Ta depka vychází z toho, že se dlouho zabývám různými duchovními uměními, která se zabývají tím podstatným, tedy proč to tady všechno včetně nás samotných funguje. Smysl života prostě nenajdu nikdy, a proto jsou ty básně a texty smutné a často k nepochopení.

Mluvil jsem s několika textaři a ti mi říkali, že poté, co studovali psaní scénáře, hudební texty atd., tak jim jejich přátelé říkali, aby to zase hezky zapomněli, protože to přestávali být oni. Řešíš jsi ty textařská kritéria a mantinely?

Ano, ale řešil jsem to na úrovni managementu. V posledních deseti letech jsem se dostal do vyšších struktur managementu nadnárodních firem, což je moje druhá záliba, kromě psaní hudebních textů. Nechci jen psát písničky a čekat na výplatu z OSA. Reklama mě hrozně moc baví. Setkal jsem se se spoustou lidí, kteří vyšli z různých škol, které se zabývají marketingem apod., a u nich jsem se přesvědčil, jak nejsou na praxi připraveni. Musí začít znovu. Ve školách jsou na to připravováni, ale nenaučí je to. Musí si projít praxí. Stejně jako já. V tomhle směru jsem řešil texty a slogany. V hudebních textech chci mít svobodu.

Texty píšeš na hudbu?

To je takový malý zázrak. Když dostanu nafrázanou píseň a řeším už jen obsah, tak je to asi o padesát procent lehčí práce. Jsou čtyři různé kategorie: text na předzpívanou svahilštinu, text do hudby, básně a nebo rap. To jsou čtyři spolu velice související věci, ale diametrálně odlišné. Když dostanu hudbu, kde už mám naznačené frázování, tak mě to hodně baví. Ovšem básnění je daleko náročnější disciplína. To je já versus já sám. Nikde žádná hudba, nic mi nepomáhá.

A tuším snad správně, že když někdo skládá hudbu na tvé básně, tak ne vždy každé slovo zachová.

Je to tak! Měl jsem hrozný boj s Romanem Holým a Danem Bárta a vůbec se všemi z J.A.R. Říkal jsem jim, že mi to kazí. A oni nemají žádnou obranu, protože ta hudba taková je. To má takty a zákonitosti. Ani Pink Floyd to neporušovali. Takže text dostane na frak.

Jak to vypadá s novou deskou J.A.R.?

Dá-li bůh, tak vyjde ještě letos. Křest na naše narozeniny 17. listopadu by se nabízel. Deska je z více jak poloviny hotová.

A její název?

Není. Tak třeba: Mléčné zuby moudrosti. (smích)

A co tvá sólová deska?

Zatím jsem ještě nenašel hudebníka, který by splňoval to, co od té desky chci. Napůl šanson, napůl recitativ, lehce zpívaný, něžně zahráný. Chci písně, které budou postavené na textu. To bych dělal hrozně rád a dal bych to jako dárek své ženě. Ale bohužel se setkávám s lidmi, kteří mají stejný názor jako já na sebe sama. Zatím nikdo nedokázal splnit to, co chci.

Kdo je tvůj oblíbený český autor? Nejedná se mi jen o hudbu, myslím i spisovatele a básníky.

Holan a Toman. To je hezký, jak se jmenujou. Vladimír Holan a Karel Toman, ti mě nikdy nezklamali! Holana jsem si chodil už půjčovat na sklonku sedmdesátých let. Úžasný! A opovrhovaný Karel Toman a jeho sbírka Měsíce. Jestli si někdo o sobě myslí, že je citlivější člověk, tak tam zjistí, že je ještě spousta citlivějších lidí, jako třeba Karel Toman. Je to o tom, co cítí venkovský obyčejný člověk. Dokonalý. Jinak současnou českou hudbu a filmy mám od doktora zakázaný. (smích)

Zaujalo mě, že jsi napsal skladbu pro Olympic.

To bylo v období, kdy jsme s J.A.R. natáčeli ve studiu Propast. Petr Janda za mnou přišel, že by chtěl text ode mě. Byl jsem z toho nespůj a Roman Holý mi řekl: „Co řešíš? On to od tebe chce, protože ti věří!“ Tak jsem dal na Romana.

Ty jsi psal spoustu textů pro filmy Karla Janáka. Chystá se nějaký film, pro který píšeš písně?

Lidice. Měl bych i jednu věc nazpívat. Hudbu dělá Mirek Chyška, který velmi vyzrál!

Často slyším tvůj hlas a tvá slova z nějaké reklamy. Stávají se i případy, že za tebou přišel někdo z cizí reklamní agentury, abys jim napsal píseň nebo v reklamě mluvil?

Jasně! Například celá reklamní kampaň pro Staropramen. Tam jsem byl interpret.

Prošel jsi snad všechny velké reklamní agentury, proč jsi v žádné nevydržel?

Už jsem byl naštvanej na ten systém a postup, tak jsem založil vlastní. Navíc ta nová agentura je sestavena za samých hudebníků! Ale jsou to lidi, kteří pracují už více jak patnáct let v reklamě.

Dovedl by sis představit, že by ses živil pouze texty? I když je mi jasné, že rozhodně nejsi ten typ.

Jak si můžeš myslet, že nejsem ten typ? Ale ty to na mně asi poznáš, vid'?

Přesně tak.

Vůbec si to neumím představit! Já obdivuji lidi, jako je Roman Holý, Mirek Chyška, Fanánek a tak. Oni v tom našli smysl života. Já to tak nemám. Já jsem rozporuplný člověk. Jsem nervák a hledám něco, co mě občas uspokojí, a to jsou texty.

**Credo
Oto Klempíř**

*Dej sem mý embryo
Z kterýho narodí se ti syn.
Já zatím letím mezi nehybný hvězdy.
Můj pohyb je trysk v čase v čumáku rakety polský mafie.*

*Vidím to, co bys chtěla vidět.
Povídám o tom, cos neviděla, a přitom zuřím
Že to nemáme spolu stále.
Propadám k ránu depkám nejenom málem... To mě zabije.*

*Kdo se nám oběma líbí?
Vlasatec s budoucím hlubokým hlasem!
S námi teď prolétá časem.
Jako vlasatice...*

Muzeum gramofonů

text: Lukáš Paulů
foto: archiv Karel Mráz

K výstavě jsem přišel jako slepý k houslím. V červenci mě jeden můj známý protáhl uličkami Starého Města a dovedl k domu U Zlatého melounu. Přivítal nás Karel Mráz, provozovatel stálé expozice Muzea historických gramofonů a fonografů. Pokud vás zajímá vývoj a historie dnes opět velice využívaného a boom zažívajícího hudebního přístroje, rozhodně neváhejte a zajděte do Michalské 12. Sběrka vznikala přibližně 10 let.

V historickém domě U Zlatého melounu je nově otevřena stálá expozice historických gramofonů a fonografů z let 1898 – 1938. Její provozovatel Karel Mráz sbírá gramofony již mnoho let, ale až letos se rozhodl je vystavit. Expozice obsahuje přibližně 90 gramofonů různých typů a velikostí, dobové reklamy a plakáty, fonografové válečky a více než 500 druhů kovových krabiček na gramofonové jehly.

„Funkční jsou všechny, na ukázkou v rámci výstavy používáme ale pouze asi 10 kusů,“ říká Karel Mráz. Mezi největší rarity výstavy patří koncertní gramofon Pathé s největší vyráběnou deskou o průměru 50 cm, luxusní mahagonový gramofon His Master's Voice s Lumierovou membránou nebo nejmenší vyráběný gramofon na světě. „Návštěvníky uvádíme do rozpaků nečekaně kvalitním zvukem kufříkového

piknikového gramofonu značky Brunswick docileným pouze skládacím papírovým reproduktorem ve tvaru širokého trychtýře,“ říká Karel Mráz. Zajímavá je také historie vzniku obrázku světoznámé značky His Master's Voice. Francis Barraud požádal Gramophone Company o zapůjčení mosazné trouby, kterou potřeboval jako předlohu pro namalování bratrova psa Nipper na slouchajícího zvukům fonografu Edison Bell. Reakcí byla nabídka na odkoupení jeho obrazu, pokud namaluje gramofon celý. A tak vznikl onen známý obrázek psa poslouchajícího gramofon.

Vystavené přístroje jsou většinou v původním stavu, nebo byly citlivě zrestaurovány podle dobové dokumentace a fotografií. Na fonografových troubách je tak možné si prohlédnout až 110 let staré, ručně malované květinové motivy, které jsou dnes obrazovými originály.

Prostory muzea je také možné si pronajmout na obchodní schůzky, firemní setkání, křty, nebo autogramiády.

V rámci výstavy je možné si některé suvenýry i zakoupit. Pan Mráz mezi své oblíbence řadí gramofony firmy His Master's Voice nebo malé piknikové gramofony.

Rozhovor s předsedou nejen Folklorního sdružení ČR

text: Petr Soukup
foto: archiv FOS

Zdeněk Pšenica

není jen předsedou Folklorního sdružení ČR (FoS), ale také předsedou přípravného výboru celostátní soutěžní přehlídky Zpěváček, předsedou přípravného výboru Mezinárodního folklorního festivalu Jarmark, předsedou přípravného výboru festivalu Písni a tancem Luhačovice, členem prezidia projektu Dny tradiční kultury v ČR a předsedou sdružení Přístav.

Pane Pšenico, přiznám se, že neznám nikoho, kdo by byl předsedou tolika sdružení, výborů apod. Jak to všechno stiháte?

Těžce. Ovšem hlavní náplní je FoS. Já mám u většiny akcí, jako jsou jarmarky a plesy, spousty šikovných ředitelů, kterým důvěřuji. Ale stíhat se to dá, jen musíte začít v pondělí od 7:30 a končit ve 23:00. Takto je to každý den včetně neděle už dvacet let, tedy od počátku FoS.

Další segment jsou neziskové organizace – např. Junák nebo Pionýr. Také spolupracujeme s městy, tedy intenzivně se Sdružením historických sídel Čech, Moravy a Slezska, což je 309 měst. Velmi nám poskočila práce se Spolkem pro obnovu venkova. Výrazně komunikujeme se 128 městy a obcemi, kde se konají naše festivaly a podobné akce. Zvláště komunikujeme s našimi kraji, ale přiznejme si, že každý kraj je jiný a ne všude máme tolik prostoru.

Poslouchám.

Na to nemáte dostatek stránek, ale já to velmi zkrátím. V tuto chvíli komunikujeme se 120 zeměmi světa a s 41 ambasádami. Prioritně spolupracujeme s našimi sousedy, hlavně se Slovenskem, dále se zeměmi, které jsou aktivní, jako Bulharsko, Rumunsko, Itálie, Francie a třeba také Čína. Partnerů máme přes 350 a jsme členy všech možných organizací, které v naší branži existují. Jednou z nich je IGF, od které jsme jako první na světě dostali nejvyšší ocenění, což je

Mohl bych Vás poprosit o představení FoS? Jaká je jeho hlavní náplň?

Folklorní sdružení ČR je největším kulturním sdružením v našem státě, které zastřešuje více jak 400 souborů, 60 festivalů a 17 regionálních sdružení. V oblasti dětí a mládeže jsme třetím největším sdružením. Jednou z hlavních činností FoS je spolupráce a komunikace se státem, neziskovými organizacemi, odbornými institucemi atd. My nejvíce komunikujeme s Poslaneckou sněmovnou PČR, Senátem, s ministerstvy zahraničních věcí, zemědělství, školství, kultury, s Ministerstvem pro místní rozvoj a od dob vlády Miloše Zemana i výrazně spolupracujeme s Úřadem vlády a s premiéry. Dále samozřejmě spolupracujeme s odbornými institucemi, jako je Valašské muzeum, Národní divadlo, Národní muzeum apod.

Jaká je vaše členská základna?

Z 81% ji tvoří děti, mládež a mladí lidé do 26 let. Členská základna nám roste každý rok po stovkách.

Čím se prezentujete?

Jednou z našich hlavních náplní je ediční a vydavatelská činnost. Od počátku vydáváme časopis Folklor, od roku 1992 vydáváme kalendář našich akcí a od roku 1996 vydáváme brožuru, která putuje ke všem našim partnerům, na česká centra v zahraničí apod. Od počátku jsme vydali 50 publikací. Vydali jsme několik CD a v posledních letech vydáváme i brožury pro cestovní ruch.

Co FoS a spolupráce se zahraničím?

O tom bych mohl mluvit hodiny.

Vlajka identity. Více k zahraničí říkat nebudu. To je námět na další rozhovor, či celý časopis.

Zpět do Česka, k oblasti, která se více týká OSA. Mám na mysli vaše akce...

...neboli 66 členských festivalů a majoritní akce. My jsme při vzniku kladli velký důraz na děti a naskočili jsme zde do tehdejšího systému. Vytvořili jsme zemské přehlídky, kterých bylo 13. Dětských přehlídek bylo od roku 1990 více jak 700. Mezi naše nejslavnější projekty patří např. Zpěváček, což je soutěž, kterou projde kolem 6000 talentovaných dětí. Už 13 let je s touto soutěží spojeno jméno Petera Dvorského, několikrát tuto soutěž i zaštiťoval. On je tvůrcem obdobné soutěže na Slovensku s názvem Slávik. Uspořádali jsme také několik společných

koncertů. FoS vytvořil Festival písní a tance, který měl již 18. ročník a v rámci tohoto festivalu probíhá vyhlašování soutěže Vesnice roku. Na našem kontě je také Národní krojový ples nebo Pražský jarmark. Festivaly, ty jsou u nás v podobě kolektivního člena a my garantujeme celostátní a mezinárodní propagaci a dále díky smlouvám zveřejnění v médiích, jako je Český rozhlas, Rádio Proglas, TV Noe atd. Na všech našich festivalech, aniž to tušíte, jste úrazově pojištěni. Garantujeme odpovědnostní pojištění a díky OSA garantujeme i autorská práva.

Tuším, že nezanedbáváte ani vzdělávací oblast.

Tušíte správně! Ta má dvě části, odbornou a legislativně právní. Ta odborná se odehrává v regionech. Jednou z nich je Škola lidových tradic, což je čtyřsemestrální studium ukončené certifikátem z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR, dále organizujeme workshopy, kongresy a konference. Legislativně právní rovina se zabývá školením o autorském právu, nebo podvojným účetnictvím a prací s internetem.

Myslím, že nejen v Česku má folklor co říci a je o něj stále velký zájem. Na spoustě akcí věnovaných právě folkloru vystupují lidé napříč generacemi. Jen jedna věc je jasně patrná, a to, že Morava i Slezsko jsou v tomto zaměření mnohem akčnější. Dokážete vysvětlit proč?

I po rozpadu Rakouska-Uherska zůstaly Čechy průmyslovou oblastí, kdežto Morava byla silně agrární. Jen na Chodsku některé vesnice své tradice zachovaly. Písně i tance se vytrácely. Celá staletí se přenášely pouze ústním podáním, ale to není jen otázka hudební a folklorní, ale týká se i divadel a gastronomie. To, že je u nás folklor aktivitou

mladých, je trochu výjimka. Na západ nebo na sever od nás je to aktivita spíše starších lidí. Peter Dvorský mi říkal, že by nedosáhl takového úspěchu, kdyby neznal lidové písně. I ty nejnovější hudební proudy mají své počátky v lidové kultuře.

Asi jedním z nejjasnějších příkladů síly folkloru je obrovský celosvětový úspěch písně Škoda lásky. Dokonce se jednou skupina lidí z Velké Británie hádala s jinou skupinou lidí z Česka, že tato skladba je původem právě z Velké Británie. Naštěstí jasně důkazy potvrdily, že tuto skladbu napsal Jaromír Vejvoda, a Britové na základě prohrané sázky přijeli do Česka na setkání vypůjčeným double-deckerem. Využívá FoS nějak tuto píseň ke své prezentaci ve světě?

To je krásný příklad. Ale nejen touto písní se naše republika může pyšnit. Jen je škoda, že u některých lidových písní neznáme autora. Škoda lásky je uměle vytvořená skladba, takže autora známe. Já jsem rád za jeden obrovský český fenomén, a to jsou základní umělecké školy. Tím pádem do našich souborů přicházejí lidé, kteří jsou hudebně gramotní. To je vysoký nadprůměr v Evropě. V této oblasti se nezískává sláva, ani peníze, ani moc, ale uspokojení. V souboru uplatníte dítě talentované i méně talentované, ale hlavně tyto děti získávají vztah k Plzni, Kyjovu, Náchodu... prostě národní povědomí. A navíc, když takový člověk vyroste, tak se mu nabízejí úžasné příležitosti. Držíte v náručí ženu nebo nějakou jinou dívku, jejíž přítel nebo manžel stojí kousek od vás, ale nemůže nic udělat. V lidových písních jsou vztahy a ty nejdůležitější mezníky lidského života: zrození, svatba, smrt.

Který z festivalů má podle vás největší návštěvnost a renomé?

Řeknu vám to takhle. Nejde říct, který je nejlepší, ale jen který je nejstarší, a to Slovákův rok. Ten probíhá od roku 1921 a je to největší festival u nás. Odehrává se pouze jednou za 4 roky. Dá se říci, že takový prim má i Strážnický mezinárodní festival. Z hlediska zahraničí je to Strakonický festival. Je jich opravdu celá řada. Každý festival má svůj veliký význam! V oblasti festivalů jsme ve světě na prvním místě! Není na světě stát, kde by pod jednou střechou bylo 60 festivalů s členskými výhodami apod. Ani Čína nemá to co my. Jen škoda, že to společensky není dostatečně oceněno.

Jste spokojeni s mediální podporou folkloru?

Dobrá spolupráce je s Českým rozhlasem. Bývalý ředitel pan Kasík i nynější pan Duhan posunuli v Českém rozhlasu vnímání lidové kultury směrem dopředu. To se bohužel nedá říci o České televizi. Lidé nechtějí jen senzaci a smrt. ČT nemusí kopírovat komerční sféru. Byly doby, kdy k nám byly komerční televize vstřícnější. Ale nechtěl bych se dotknout lidí v ČT v Ostravě a v Brně. Oni dělají obrovskou práci! Máme i další partnery, např. TV Noe.

Vznikají nové skladby?

Vytvářejí se nové skladby i úpravy. Je mnoho autorů a hudebníků, kteří jsou velmi aktivní, a u dechovky je to patrné. Samozřejmě, že většina skladeb je lidových. Jsme rádi, že máme s OSA paušální smlouvu. Velice to autorům i nám pomohlo a jsme rádi, že už to někteří autoři pochopili. My pro OSA děláme na našich akcích velkou reklamu a propagujeme její. OSA není jen k tomu, aby vybíral peníze, ale také aby propagoval autorské právo a pomáhal hudbě. Což, doufám, jednou všichni autoři pochopí. Jsem tedy rád, že je OSA v podpoře hudby tak aktivní, pomáhá tak i autorům.

Jak vidíte budoucnost FoS?

Ta šíře je velká a já ji vidím v mladých lidech. Chtěl bych větší podporu od regionů. Tyto akce region a města podporují a propagují. Jsou to místa, kde se snoubí lidé s velkou zkušeností a mladí lidé s velkou chutí. Pořádáme akce zaměřené na prevenci proti nepříznivým vlivům a s pozitivním přístupem k danému místu. V Praze je 50 externistů, kteří pro nás pracují zadarmo. A takto funguje většina festivalů. Ti lidé to mají jako koníčka.

Roman Strejček, předseda představenstva OSA, a Lenny Trčková

R. Strejček a Zpětná vazba – výherce soutěže studentských kapel

OSA na Ladronkafestu

Park u usedlosti Ladronka v Praze 6 se v sobotu 11. září zaplnil patnácti tisíci návštěvníků, kteří si přišli zaspotovat a pobavit se na festivalu volného času Ladronkafest, jehož byl OSA partnerem.

Jednou z hlavních událostí programu byla soutěž studentských kapel. Diváci rozhodli, že prvenství v této soutěži si zaslouží skupina Zpětná vazba, která dostala od Prahy 6 poukaz na nahrání svého dema a od OSA tradiční sůšku od sochařky Šárky Radové a finanční dar ve výši 15 000,- Kč.

„Festival vyrostl za devět let svého trvání v největší přehlídce všeho, co mohou lidé dělat ve svém volném čase. Jsme rádi, že právě tady v Praze 6 si dali sraz všichni, kteří chtějí žít aktivně,“ řekl starosta Prahy 6 Tomáš Chalupa. V rámci programu, který probíhal v celém prostoru parku, se představilo na osm desítek volnočasových a sportovních disciplín. Akce Městské části Praha 6 opět dokázala, že volný čas se dá využít aktivně, smysluplně a zároveň výjimečně. V rámci programu vystoupily kapely The Tap Tap a Airfare. V DJ díl-

ně jste se spolu s DJ's Robotem a Frikym mohli naučit sami hrát na gramofony nebo si zatančit u jejich energických setů. Diváky zaujaly netradiční módní přehlídky mladých návrhárek, taneční vystoupení i sportovní exhibice. Nechyběla ani projekce vítězného snímku letošního filmového festivalu Fresh Film Fest. Vstup na akci i všechny aktivity byly zdarma.

Prague Proms

Text: Lukáš Paulů
odpovídal: Milan Sládek

2010

foto: archiv ČNSO

realizační tým Prague Proms

PROMS
PRAGUE

Již šestý ročník letního festivalu Prague Proms je za vámi. Jak jej hodnotíte?

Přímo do očí bijící neuvěřitelně veliká návštěvnost. Když uvážíme, že bylo opravdové léto, čas dovolených a prázdnin a v televizi finále Mistrovství světa v kopané. Vyprodány byly i koncerty komorní a jazzové, např. v Českém muzeu hudby, Jazz Docku či v Kutné Hoře. Dramaturgie vsadila na „populár“, jejíž reprezentovali sólisté typu amerického saxofonisty Erica Marienthala a australského trumpetisty Jamese Morrisona, Hollywoodská noc a dvakrát Noc Beatles. Ovšem koncerty s hudbou Gustava Mahlera a Giuseppe Verdiho byly vyprodány stejně tak. Nabízí se otázka, jestli je náš festival již natolik v povědomí našim posluchačům prezentovat dalších sto let, jako je tomu v případě našeho slavného „kmotra“ BBC Proms ve Velké Británii.

Kdo přišel s myšlenkou přivést Proms do Prahy?

Jak to všechno začalo? Myšlenka na uspořádání tohoto festivalu byla reakcí na zájem Magistrátu hl. města Prahy o koncerty s vysokou uměleckou úrovní v období letní turistické sezóny. Na základě tohoto zájmu předložil Český národní symfonický orchestr, s.r.o. projekt na uspořádání festivalu, konkrétně již pod názvem Prague Proms. Praha je v osobě stávajícího primátora našim patronem. Není od věci připomenout, že podobně pojatý festival BBC Proms startoval v roce 1895! Za tu dobu se rozrostl v téměř tříměsíční akci, konanou v několika městech Velké Británie. Za účelem zajištění špičkových zahraničních orchestrů se ČNSO spojil se svojí dlouholetou partnerskou organizací IMG Artists London. Ta na světovém trhu dokáže zajistit magnety i pro hudební laickou veřejnost a společně zvou k účinkování řadu našich a zahraničních sólistů, souborů a dirigentů.

Festival probíhal od 26. 6. – 22. 7., kolikačlenný tým se podílel na jeho organizaci?

Kolem třicítky, včetně řidičů a kustodů.

Proms nabídly velice pestrý program, kolik hudebních seskupení jsme měli možnost slyšet?

Dvanáct souborů, dvacet sólistů a všemu kralovalo sedm dirigentů.

Pokud již nezačaly, tak jistě brzy začnou přípravy na ročník sedmý. Budete mít opět nabito, na koho se můžeme těšit?

Přípravy na příští ročník jsou v plném proudu a věřím, že naše příznivce opět potěšíme. Nicméně, pro efektivnější zúročení celé kampaně raději účinkující ozřejmíme, až přijde čas.

Jedním z partnerů festivalu byl i OSA. Přežil by festival i bez sponzorů a partnerů?

To rozhodně nikoli. V současnosti je to nastaveno u všech kulturních i sportovních akcí tak, že bez sponzorů je nelze realizovat. Zejména pak, počítá-li se s účastí zahraničních umělců. Velice si považujeme naše podporovatele.

Panenský Týnec

text: Lukáš Paulů

odpovídal: Václav Pavlečka, PR, média

První ročník je za vámi, splnil vaše očekávání?

Ještě teď si dobře vzpomínám na první tiskovou konferenci, kde přišla osudová otázka – s kolika lidmi na místě bychom byli spokojeni? Tehdy jsme se všichni tak trochu zdráhali odpovědět. Nakonec jsme ale prohlásili 15 tisíc. Po skončení tiskovky jsme si říkali, jestli nejsme příliš ambiciózní. Nakonec se ale ukázalo, že i tenhle cíl jsme překonali. 18 tisíc lidí na místě, pohodová atmosféra, skvělé koncerty. Ano, jsme rozhodně spokojeni a naše očekávání byla překonána. O to větší motivaci teď máme do příštího ročníku.

Latku jste si zavěsili hodně vysoko, posluchačům jste nabídli hned několik hudebních pochoutek: Röksopp, Faithless a Kasabian. Jak dlouho probíhala jednání?

Protože Open Air Festival vzkročil na festivalovou mapu až v zimě, měli jsme menší zpoždění, které nám ale pomohla dohnat Milena Palečková, zdatná bookerka, které patří velký dík. Jednání o vystoupení hvězd trvalo většinou několik týdnů. Ovšem myslíte si, že podpisem smlouvy vše končí, to byl velký omyl. Po kapelách jsme neustále něco chtěli (třeba povolení k živému přenosu jejich koncertu pomocí streamingu), takže jednání skončila v podstatě s koncem festivalu :-)

Můžete nám představit tým, který festival připravuje?

Za Open Air Festivalem stojí společnost Abaton System a její generální partner společnost Telefónica Oz. Jmenovat se sluší promotéra Michala Lukeše a manažerku festivalu Marii Markovou, spoluautora projektu Tomáše Dufka z Oz, mluvčího Václava Pavlečku... Ale obávám se, že pokud bych měl vyjmenovat doopravdy všechny zásadní postavy v pozadí festivalu, měli bychom naplnit pro celý váš časopis. Takže všem patří velký dík!

Sprádky již plány, kdo nás roztančí na druhém ročníku?

Rozhodně ano. Upřímně řečeno se naše parta hudebních fajnšmekrů baví o interpretech pro další ročník už od května, kdy jsme znali line-up toho letošního. Hudba nás zkrátka baví a chceme do Česka přivést ještě řadu zajímavých interpretů, kteří ve světě něco dokázali.

Místo letiště zůstane, nebo uvažujete o změně? Vzhledem k nejistému počasí mě kombinace betonu s okolními travnatými plochami přijde ideální.

V podstatě Vaše otázka obsahuje odpověď. Je to tak, letiště v Panenském Týnci je skutečně ideální prostor. Poskytuje dobrou prostorovou rezervu, betonové i travnaté plochy, je kvalitně odvodněný v případě deště. A navíc – celé Lounsko je v podstatě ve „srážkovém stínu“, takže i když jinde vydatně prší, v Panenském Týnci většinou přijde jen menší přeháňka. A zapomenout nesmíme ani na krásnou přírodu kolem, vstřícnost pana starosty a místní samosprávy...

První ročník byl multižánrový, bude ho druhý ročník následovat?

Líbí se nám to slovíčko – multi. Chceme být multižánroví i nadále. Rádi bychom byli také „multiaktivní“, to znamená nabízet vedle koncertů také divadla, workshopy, sporty, adrenalin, zábavu pro rodiny s dětmi... Tak, jak jsme to mohli vidět už na prvním ročníku.

Nechystáte se zabroudit do vod elektropunku a přivést například americké Le Tigre?

Zajímavý tip, děkujeme a píšeme si! Ovšem zatím nemůžeme komentovat line-up Open Air Festivalu 2011. Všem, které příští ročník zajímá už teď, doporučujeme sledovat internetové stránky www.openairfestival.cz, kde jsou vždy všechny informace jako první. Případně se k nám připojte na Facebooku (www.facebook.com/openairfestival) a všechny zprávy přijdou za vámi.

Faithless

Dan Bárta

foto: archiv Abaton production

Filmové premiéry

Lukáš Paulů

Dívka, která si hrála s ohněm

režie: Daniel Alfredson

hudba: Jacob Groth, zastupován KODA a NCB od 1. 1. 1976

hrají: Michael Nyqvist, Noomi Rapace, Annika Hallin,

Per Oscarsson, Lena Endre, Peter Andersson, Jacob Ericksson

premiéra: 11. 11. 2010

Po prvním díle nesoucím název Muži, kteří nenávidí ženy (v USA a Velké Británii Dívka s tetováním draka) se příběh zaměřuje na postavu Lisbeth Salander. Je obviněna z trojnásobné vraždy a zatažena do složité sítě intrik, která vede zpět k její temné minulosti. Mezitím Mikael Blomkvist dělá vše, co je v jeho silách, aby dokázal, že je nevinná.

Michael Nyqvist a Noomi Rapace se znovu ujali hlavních rolí, společnost jim dělali Lena Endre, Peter Andersson a Per Oscarsson. Režie se ujal zkušený Daniel Alfredson.

První film trilogie, Muži, kteří nenávidí ženy, měl premiéru ve Skandinávii na počátku roku 2009 a od té doby se v evropských kinech těší mimořádnému zájmu. Vidělo ho více než 7 milionů diváků. Celkový počet diváků z tohoto filmu dělá třetí nejspěšnější neanglicky mluvený film na světě. V příštích měsících bude film uveden ve Velké Británii a Německu. Snímek byl prodán do více než 30 zemí.

Po masivním úspěchu prvního filmu a více než 21 milionech prodaných knižních výtisků je o druhý film mimořádný zájem ve Švédsku i v zahraničí. Film už měl premiéru ve Skandinávii, Itálii, Španělsku a Švýcarsku, počet diváků potvrzuje mimořádný zájem.

foto: archiv Bontonfilm

O knize

„Dívka, která si hrála s ohněm“ je druhou částí trilogie „Millennium“, kterou napsal švédský novinář a spisovatel Stieg Larsson (1954-2004). Od roku 2005, kdy ve Švédsku vyšla první kniha, se celá trilogie stala velkým mezinárodním bestsellerem, s 21 miliony prodaných knih ve více než 40 zemích. Všechny knihy získaly četná ocenění.

O autorovi

Stieg Larsson (1954-2004) byl novinář a šéfredaktor švédského časopisu Expo. Předtím 20 let pracoval pro švédskou tiskovou kancelář TT. Patřil mezi největší odborníky na protidemokratické skupiny, pravicový extremismus a nacistická hnutí. V roce 2005 vyšla jeho prvotina „Muži, kteří nenávidí ženy“. Těsně předtím, zcela neočekávaně v listopadu 2004, Stieg Larsson náhle zemřel.

V roce 2006 a 2007 vyšel druhý a třetí díl trilogie: „Dívka, která si hrála s ohněm“ a „Dívka, která kopl do vosího hnízda“.

Jacob Groth

je dánský skladatel filmové hudby s nespočtem počtem soundtracků k celovečerním filmům a TV seriálům. Ve svém pracovním týmu má nejlepší evropské hudebníky, dirigenty, producenty a zvukové mistry. Specialitou J. Grotha je muzika podporující obraz, zdůrazňující emoce, pohyby a změny.

Filmy: Men who hate women, The girl who played with fire, The girl who kicked the hornet's nest, Headhunter.

zdroj: www.jacobgroth.dk

foto: archiv Bontonfilm

foto: archiv Bontonfilm

Iluzionista

režie: Sylvian Chornet

hudba: Sylvian Chornet, nenevidován

hrají: animovaný film

domácí premiéra: 21. 10. 2010

Britsko-francouzský animovaný film vznikl na základě nerealizovaného scénáře francouzského herce a režiséra Jacquese Tatiho z roku 1956. Tati jej tehdy věnoval své nejstarší dceři a vypráví v něm příběh zestárlého iluzionisty, který putuje se svým uměním od vesnice k vesnici. Jednoho dne v zapadlé víscce narazí na mladou obdivovatelku, která opravdu věří tomu, že dokáže dělat zázraky. Toto setkání oběma změní život... Hlavní postavou filmu je animovaná postavička Tatiho v podobě Pana Hulota, který herce proslavil po celém světě.

foto: archiv HCE

foto: archiv Falcon

foto: archiv Falcon

Život online

režie: David Fincher
 hudba: Trent Reznor, zastupován
 PRS a ASCAP od 1. 1. 2008
 hrají: Justin Timberlake, Jesse Eisenberg,
 Brenda Song, Andrew Garfield

premiéra: 4. 11. 2010

Na podzim roku 2003 si Mark Zuckerberg, který má za sebou Harvard a je géniem v oblasti počítačového programování, sedá k počítači a horečně začíná pracovat na nové myšlence. To, co v návalu blogování a programování začíná v jeho pracovně, se brzy stane globální sociální sítí a revolucí v komunikaci. Za pouhých šest let a s 500 miliony přátel se Mark Zuckerberg stává nejmladším miliardářem v historii... ale tomuto podnikateli způsobuje úspěch jak osobní, tak právní komplikace. Od režiséra Davida Finchera a scenáristy Aaronu Sorkina pochází The Social Network, film, který dokazuje, že k 500 milionům přátel se nedostanete, aniž byste si udělali pár nepřátel. Film produkuje Scott Rudin, Dana Brunetti, Michael De Luca a Ceán Chaffin a je podle knihy Bena Mezricha „The Accidental Billionaires“.

Trent Reznor

je americký hudebník a producent, jediný stálý člen kapely Nine Inch Nails. Reznor pomáhal produkovat alba Marilynou Mansonovi. Podílel se na soundtracku filmu Takoví normální zabijáci nebo Lost Highway.

zdroj: wikipedie.org

foto: archiv Falcon

Občanský průkaz

režie: Ondřej Trojan
 hudba: Petr Ostrouchov,
 člen OSA od 1. 1. 2007
 hrají: Libor Kovář, Matouš Vrba,
 Jan Vlček, Jakub Šárka, Anna Geislerová,
 Martin Myšička, Marek Tačlik,
 Kristýna Liška-Boková,
 Magdalena Sidonová, Jana Šulcová,
 Jaromír Dulava, Jiří Macháček

premiéra: 21. 10. 2010

Hořká komedie režiséra Ondřeje Trojana Občanský průkaz na motivy stejnojmenné knihy Petra Šabacha sleduje osudy čtveřice dospívajících mladíků, jejich přátel, lásek a rodičů. Od okamžiku, kdy v patnácti letech dostanou občanský průkaz, až do chvíle, kdy se v osmnácti snaží uniknout vojně a pokoušejí se získat modrou knížku.

Petr, Aleš, Popelka a Míťa dospívají v sedmdesátých letech, v době, kdy vyjít na ulici bez občanského průkazu znamenalo koledovat si o průšvih a kdy povinná vojenská služba byla pro mnohé tím největším strašákem. Každý po svém i společně se snaží neztratit v totalitním státě zdravý rozum a smysl pro humor, ale také nezadat si s režimem. Prožívají řadu epizod, některé jsou úsměvné, s nádechem absurdní grotesky, jiné dramatické a fatální. Občanský průkaz vypráví o tom zvláštním životním období, kdy dětství zvolna přechází v dospělost, a tahle cesta v každé době vede skrz bourání konformismu a rodičovských ideálů, revoltu vůči společnosti, hledání a nalezení sebeúcty. Tehdy stejně jako dnes...

Nově vydaná CD

Lukáš Paulů

Jamiroquai

Rock, Dust, Light, Star
Universal

Britská kapela Jamiroquai v čele s charismatickým zpěvákem Jay Kayem se opět hlásí o slovo.

Již na podzim tohoto roku vydá po dlouhých pěti letech nové studiové album. Jamiroquai nedávno podepsali novou smlouvu s vydavatelstvím Universal a svůj debut pod tímto labelem vydají 1. listopadu pod názvem „Rock, Dust, Light, Star“.

V pořadí sedmé studiové album kapely Jamiroquai bylo natočené celé s živými nástroji a kapela použila jen naprosté minimum počítačových efektů.

„Všechno na této desce je natočeno živě. Je to opravdová nahrávka kapely. Poslední album bylo sice fantastické, ale jako celek znělo hodně sterilně.“

Tentokrát jsme na desce chtěli zachytit atmosféru našich živých koncertů,“ uvádí ke

vzniku nové desky Jay Kay.

Pro úplnost je třeba připomenout, že Jamiroquai jsou jednou z nejúspěšnějších kapel Anglie vůbec. Za více než osmnáct let svého působení prodali po světě přes 25 milionů desek, zabodovali více než dvacetí hity a doposud vydali šest řadových alb a jednu výběrovou kompilaci.

Hana Hegerová

MLÝNSKÉ KOLO
V SRDCI MÉM

Supraphon

„Taky mi trvalo třiadvacet let, než jsem se k tomu odhodlala. Jsou to písničky, které jsem doma sušila hrozně dlouho. Splácím své dluhy těm, kdo to pro mě třeba před dvaceti roky přeložili. Jsou to vynikající textaři. Pro natočení alba byl nejvyšší čas. Příští rok mi bude osmdesát a myslím, že už novou desku nenatočím.“

Téměř čtvrtstoletí od Potměšilého hosta (1987) tedy nabízí písně s důvěrou otextované a trpělivě v šuplíku čekající na tu správnou chvíli. Dvě z nich – Tak už bal a Čas na prázdniny – se dokonce dočkaly jiné podoby, když Hegerová sama nahlédla to téma znovu, z odstupu mnoha stovek, možná tisíců zazpívání.

Získat práva k tučtu českých a jedné slovenské verzi nebylo jednoduché, neboť dědici se občas hledali těžko a cizojazyčné přebásnění je u francouzských autorů a interpretů sledováno obzvláště pečlivě.

Podařilo se: paní Hana tak nazpívala vytouženého Moustakiho, Gainsbourga,

Barbaru, Mayereau, Legranda nebo Ferreho. Textaři Jiřina Fikejzová, Pavel Vrba, Jaromír Nohavica (ten si onu Starou píseň s HH také zazpíval), Jiří Dědeček, Jan Jiráň, ale také Lubomír Feldek, Pavel Cmíral nebo z odkazu Pavel Kopta a Eva Janovcová nepochybně velice přispěli k celkové síle vyznění alba. Klavírista, skladatel a hudební producent Petr Malásek přizval do studia především muzikanty s pódiovou zkušeností i lidským kontaktem se zpěvačkou. Kontrabasista Robert Balzar, bubeník Pavel Bady Zbořil nebo saxofonista František Kop ve spojení s dalšími nástroji, ale také s velkým studiovým orchestrem, podpořili jí sugestivně podané příběhy lásek, shledání, vzpomínek, konců vztahů i konců opravdových. Zvukově křišťálově vytvořili prostředí pařížské kavárny, provensálské vinárny i pražského jazzového klubu těsně po zavíračce. To vše znamenitě zaznamenal v Hudebním studiu Smečky a studiu LineArt zvukový mistr Michal Pekárek.

Nové album Hany Hegerové je zpěvaččinou poctou žánru, splacením dluhu vůči sobě samé, oblíbeným autorům, přátelům textařům – a vlastně také vůči nám všem. Tolik let se skvělymi koncerty, ale dlouho bez nových písniček: to čekání je naštěstí právě u konce!

Album vydává firma Supraphon na základě výhradní licence společnosti Live Production.

Duffy

Endlessly

Universal

Letošní listopad přinese jednu z nejočekávanějších desek letošního roku. O slovo se totiž opět přihlásí zpěvačka Duffy, která vydá své druhé studiové album. Nová deska této šestadvacetileté krásky ponese název „Endlessly“ a podle aktuálních informací vyjde 29. listopadu.

Duffy na novém albu pracovala převážně s legendárním Albertem Hammondem, který se podílel na desce nejen jako autor, ale dohlížel na album též z pozice producenta. Albert patří ve Velké Británii mezi největší

skladatelské legendy, z jeho pera vznikly takové klasické hity jako „When I Need You“, „The Air That I Breathe“ nebo „To All The Girls I Loved Before“.

Za pilotní singl byla vybrána píseň „Well, Well, Well“.

Skladby s typickými retro aspekty, které známe z dosavadních hitů Duffy, jsou tentokrát doplněny jedinečnou rytmickou sekcí, kterou na píseň nahrála hip-hopová kapela The Roots.

Již tyto informace naznačují, že stejně jako v případě debutu „Rockferry“ i nová deska Duffy bude opět výjimečná. Za zmínku stojí uvést, že zmiňované debutové desky Duffy po světě prodala více než šest a půl milionů kopií a v roce 2008 bylo toto album ve Velké Británii i nejprodávanější deskou roku.

Její nové studiové album „Endlessly“ vydá Universal Music již 29. listopadu.

Václav Neckář

Planetarium

Supraphon

Vydavatelství Supraphon v těchto dnech vydává legendární album Václava Neckáře Planetarium, včetně televizního zpracování z roku 1983 v režii Jana Bonaventury. K vydání tohoto jedinečného kompletu napsal v bookletu publicista Jiří Černý: „Vznik tohoto někdejšího dvojalba v roce 1977 zastihlo čtyřiatřicetiletého Václava Neckáře v zářivé zpěvácké formě. Planetarium bylo z hlediska Neckářovy kariéry jakýmsi vybočením. Hitmaker, o jehož přízeň se ucházely davy fanoušků – a tudíž i davy skladatelů a textařů – a pro něhož bylo hračkou nazpívat úspěšné české verze písní Small Faces, Leonarda Cohena nebo dokonce i Rolling Stones, idol, který v těch dobách neskončil v čtenářské anketě o Zlatého slavíka od roku 1965 hůře (s výjimkou roku 1970) než na druhém či třetím místě, přestal myslet na hity a otevřel zešířena prostor budoucího Planetaria všem příchozím. Nakonec se písničky vybíraly asi ze čtyřiceti nabídek. Skupina Bacily dostala na Planetariu největší příležitost své kariéry. Kytarista a aranžér Ota Petřina, tak trochu Neckářův Spector, sestrojil spolu s Neckářovým bratrem Janem, klávesistou, cellistou a dalším aranžérem pohádkový, zvukově idealizovaný kosmos krásných představ a pestrých dějů, vztahů a lidí. Ohlas Planetaria si po dvou letech vyžádal jevištní podobu. Karlínské divadlo bývalo v roce 1980 nabitě, denně a v sobotu dvakrát.

Devadesátiminutové představení, hrané bez přestávek, se stalo událostí československého pódiového rocku a zapsalo se do jeho historie podobně jako kdysi „Ondráš podotýká“ s Olympcem.

Každé album ob stojí ve zkoušce času jen schopností probouzet v nových posluchačích nové obrazy.

Planetarium takovým křídlem fantazie myslím je.“

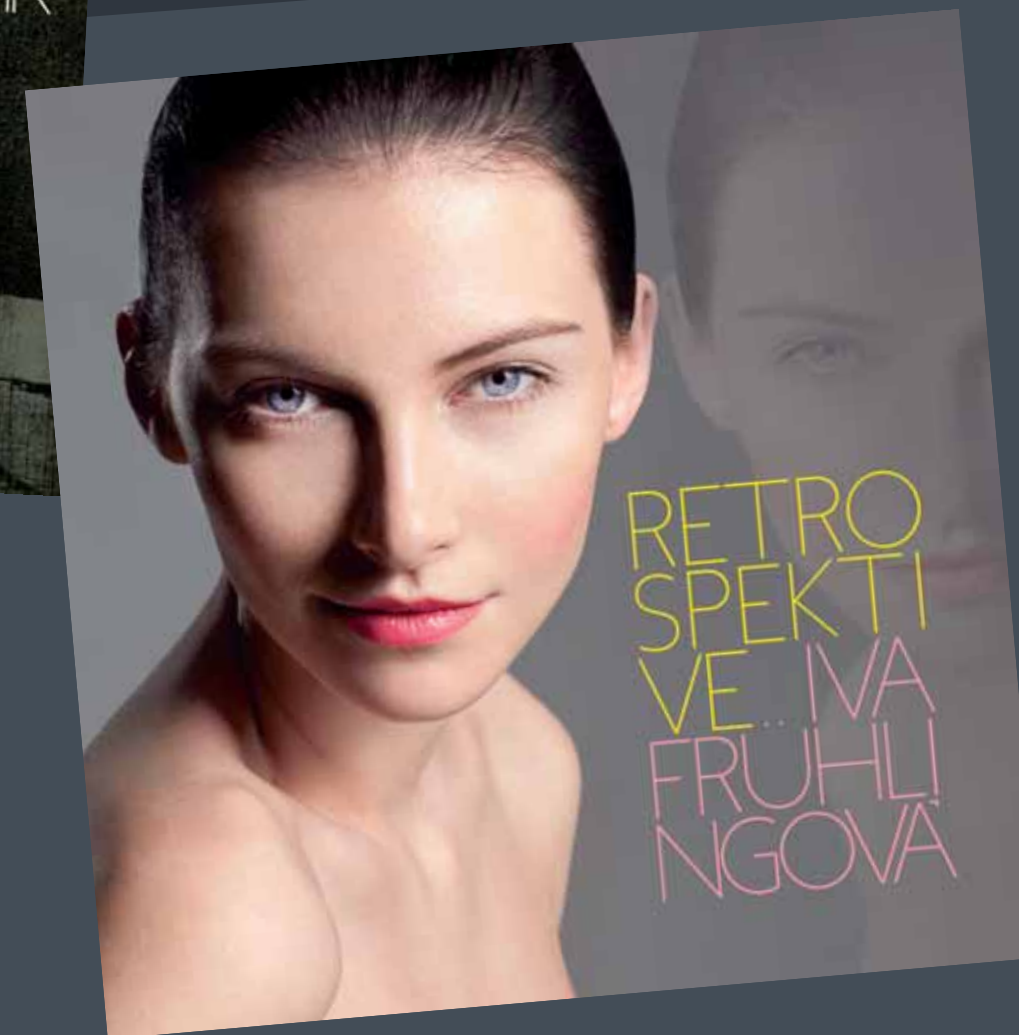
Iva Frühlingová

Retrospektive

EMI Czech Republic

Zpěvačka IVA FRÜHLINGOVÁ zanedlouho vydává retrospektivní desku. Výběrovka nese prostý název Retrospektive a na pultech prodejen se objeví 1.10.2010.

Iva se zčistajasna zjevila v roce 2004. Několik let předtím strávila ve Francii, kde také natočila a vydala album Litvínov. Do Čech ho přijela představit bez výraznější ambice, přesto se dočkala nečekaného úspěchu. Z alba se stal šlágr, z Ivy jedna z nejsledovanějších domácích zpěvaček. Singl Ou tu veux quand tu veux patřil k nejhranějším písničkám své doby. Iva okouzila

posluchače přirozeným projevem a obohatila tuzemskou scénu o kultivovanou popovou produkci, o které se velmi pozitivně vyjadřovala též hudební kritika. Její druhé album Baby Doll například v kulturní rubrice týdeníku Reflex označili za „jedno z nejlepších českých popových alb všech dob“. Její písničky zazněly také ve filmu Román pro ženy, pozvání k natáčení společné písně přijal francouzský komik Pierre Richard.

Na album Retrospektive Iva vybírala písničky ze všech tří studiových alb (Litvínov, Baby Doll, Strip Twist), navíc je doplnila o zajímavé rarity. Předělávka Non, je ne regrette rien v produkci Romana Holého vznikla k životopisnému filmu o Edith Piaf, na desce nechybí ani populární duet ze seriálu Ordinance v růžové zahradě, kde Iva doprovází Mira Žbirku. U příležitosti vydání Retrospektive dokonce vznikla i nová píseň Entrange Entrangere.

Koncerty:

PRAHA

ABATON

Na Košince 8, Praha 8
www.prostorabaton.cz

13. 11. Never Say
Die Tour 2010:
Parkway Drive (AU),
Comback Kid (CA),
Bleeding Through
(US), Your Demise
(UK), War From a
Harlots Mouth (DE),
Emmure (US)

DIVADLO ARCHA

Na Poříčí 26, Praha 1
www.archatheatre.cz

30. 10. Stimul Festival:
Throbbing Gristle
6. 12. The Frames (IE)

DIVADLO HYBERNIA
Nám. Republiky 4, Praha 1
www.divadlo-hybernia.cz

24. 10. Tutu Revisited:
Marcus Miller (US)
25. 10. Jakub Smolík
1. 11. Milan Svoboda Big
Band, Matěj Ruppert
3. 11. Pavel Vitek
9. 11. 45 let: Rangers
(Plavci)
16. 11. Hana Křížková
17. 11. Orchester
Gustava Bromy
24. 11. Petra Janů
1. 12. Věra Spínarová

Petr Lipa

6. 12. Richard Müller
7. 12. Jan Kalousek,
Zoo, Barry Mason
8. 12. Marian Vojtko
19. 12. Marie Rottrová
20. 12. Ondřej Havelka
& His Melody Makers
21. 12. Peter Lipa Band,
host: Milan Lasica
22. 12. Janek Ledecký

23. 12. Jitka Zelenková

EXIT CHMELNICE

Koněvova 219,
Praha 3 - Žižkov
www.exitchmelnice.cz

15. 10. Seven The Hardway
18. 10. Consequence Of
Power Tour 2010:
Circle li Circle (US),
Vicious Rumors (US),
Steel Engraved (DE),
HTB - Halford
Tribute Band
19. 10. Tristania (NO),
Asrai (NL)
22. 10. Rocktober Fest IV:
Arch Of Hell,
The Vacant Eyes,
Parallen
23. 10. Adipocire Fest IX:
Eternal Bleeding
(SK), Craniotomy
(SK), Cock Brutality,
Fasteratu, Fleshless,
Amoclen, Onanizer,
Mastic Scum (AT)
27. 10. Oslava 45 let trvání
skupiny: Orient
28. 10. Facemelter Tour 2010:
Y&T (US)
29. 10. Shamhainnfest 2010:

Věra Spínarová

The Frames

Laura a její tygři

- Cruadalach,
Nothgard,
Brezno, Dick O'
Brass, Hakka Muggies
3. 11. Allan Holdsworth
+ support
4. 12. Mikulášská
- Hammerheart,
Aposiopesis, Empire,
Venefica

FUTURUM MUSIC BAR
Zborovská 7, Praha 5
futurum.musicbar.cz

26. 10. Pain Of Salvation
14. 11. Us Bombs (US),
The Turbo A.C.'s (US)
19. 12. Green Monster,
Mad Sin (DE)

INCHEBA ARENA
Výstaviště, U elektrárny,
Praha 7 - Holešovice
www.incheba.cz

20. 10. Koncert k 20. výročí
kapely Sto zvířat
2. 12. Purum hudební ceny
Očka 2010
19. 12. Heloween (DE)

KONGRESOVÉ CENTRUM
PRAHA (PALÁC KULTURY)
5. května 1640/65, Praha 4
www.kcp.cz

1. 11. Kristina Orbakaite
(RU)
21. 11. Struny podzimu
- Dianne Reeves (US)

KULTURNÍ CENTRUM
VLTAVSKÁ
Bubenská 1, Praha 7
www.vltavska.cz

21. 10. 25 let: Laura a její
tygři, Martin Pošta,
Ilona Csáková
4. 11. Jazzový triatlon:
Original Indigo,
Steamboat Stompers,
Classic Jazz Collegium
7. 11. Sabaton (SE)

18. 11. Lordi (FI)
19. 11. Tommy Emmanuel
(AU/US),
Joe Robinson (AU)
26. 11. Therion (SE)
2. 12. Thrashfest 2010
- Kreator (DE),
Exodus (US),
Death Angel (US),
Suicidal Angels (GR)

LUCERNA MUSIC BAR
Vodičková 36, Praha 1
www.musicbar.cz

18. 10. Struny podzimu:
Vijay Iyer Trio (US)

19. 10. The Prague
Conspiracy
20. 10. Dr. Lonnie Smith Trio
(US)
24. 10. Oceansize (UK)
26. 10. Michael Landau
28. 10. Da Cruz (BR)
29. 10. Biffy Clyro (UK)
1. 11. Christian Scott (US)
14. 11. Crystal Castles (CA),
support:
Male Bonding (UK)
19. 11. Blood Red Shoes
(UK)
5. 12. Melissa Auf Der Maur
(CA)

MATRIX CLUB
Koněvova 13, Praha 3
www.matrixklub.cz

23. 10. Metalgate - Reaping
Death Tour 2010:
Watain (SE),
Deströyer 666, Root,
Zlo
27. 10. Camo & Krooked
(AT), Djs: Dj Suki,
Beast 67, Eska, Tons,
Emeka, Adzi
29. 10. Electrokick 3:
Talasemik Live (FR)

Lady Gaga

- + Format C:/, Prosex Sound System, Dj Duff.lxr
10. 11. A.M.180 Anniversary Party, part II.: Xiu Xiu (US), Zola Jesus (US), Former Ghosts (US), You Say Party (CA), Gary War (US)
12. 11. DJ Aphrodite (UK)
16. 11. Richie Kotzen (USA)
17. 11. Koncert proti totalitě: Hutututu
-
- O2 ARENA
Ocelářská 234/4, Praha 9
www.sazkaticket.cz
15. 10. Carlos Santana (US)
18. 10. Vanessa Mae (UK)
20. 10. Tour 2010: Elán (SK)
26. 10. Deep Purple (UK)
17. 11. Lady Gaga (US)
18. 11. Joe Cocker (UK)
-
- OBCENÍ DŮM HL. M. PRAHY
nám. Republiky 5, Praha 1
www.obecni-dum.cz
26. 10. Brad Mehldau (US), Anne Sofie Von Otter (SE)
-
- PALÁC AKROPOLIS
Kubelíkova 27, Praha 3
www.palacakropolis.cz
19. 10. Music Infinity: Lawrence English (AT) A Projekt Aus (JP)
20. 10. Rgm Live Space 2010 - finále
21. 10. Terje Rypdal & Palle Mikkelborg (NO, DK)
27. 10. The Holmes Brothers
28. 10. Planet Connection: A Naifa (PT)
6. 11. Respect Plus:
- Cheikh Lô (SN)
-
- PALÁC LUCERNA - VELKÝ SÁL
Fan & Tom, s.r.o., Štěpánská 61, Praha 1
www.lucpra.com
27. 10. Joe Bonamassa (US)
3. 11. Spirituál kvintet - 50 let,
10. 11. Tour 2010: Eva Urbanová, Karel Gott
12. 11. Tour 2010: Petr Kotvald, Stanislav Hložek
24. 11. 20 let časopisu Folk & Country: Hop trop, Hradišťan, Robert Křesťan & Druhá tráva, Žalman a spol., Blue Effect & Radim Hladík, Jablkoň
17. 12. Vánoční koncert - Helena Vondráčková
-
- RETRO MUSIC HALL
Francouzská 4, Praha 2
www.retropraha.cz
18. 10. Babyfest:K2, Boa, Steelfaith, Bundy Tad, Aposepsis, Sweetzone, Stillknox
28. 10. Annihilator (CA)
-
- ROXY / EXPERIMENTÁLNÍ PROSTOR
Dlouhá 33, Praha 1
www.roxy.cz
15. 10. Bush: Icicle (Shogun Audio, UK), Hybris (Critical, US), Dj Im Cyber
16. 10. Vibrator: Boy 8-bit (UK), DJs: Tvyks, Kristee, Hausaggregat
18. 10. Free Mondays:

Morcheeba

18. 10. Kazety, The Uniques (SK) (Lollypop), Honza Majer
-
18. 10. Free Mondays In Tribal Vision Night and 82 Recordings
20. 10. Absolut Inspiration By Ecstasy Of Saint Theresa Live
22. 10. Red Bull I-Battle
23. 10. Flow: Guy Gerber (Supplement Facts/cocoon), Resident Djs: Roman Rai, Fatty M
25. 10. Free Mondays - Stay Positive Tour 2010: Live: Attic Vanity, The Megan Shore, Kissing The Gravestone
27. 10. Elektra Special: guests: Jonty Scruff & Fidelity Kastrow, DJs: Airtó (Roxy Praha), Kim Pixa (La Paskos Rec./wekidjs.com)
29. 10. Modern Primitives: DJs Tráva, Stefan Sieber & Label Augsburg / Auto.matic.music, Oldrich Sic Jr. / Prague Electric / Augsburg
30. 10. Climax: Chris Sadler (UK) Vilem
-
- RUDOLFINUM
Alšovo nábřeží 12, Praha 1
www.ceskafilharmonie.cz
31. 10. Kayhan Kalhor & Brooklyn Rider (US)
-
- SASAZU
Bubenské nábř. 306, P.O.Box 50, Praha 7
www.sasazu.com
16. 10. Morcheeba (UK)
31. 10. Public Enemy (US)
-
- STÁTNÍ OPERA PRAHA
Wilsonova 4, Praha 1
www.opera.cz
25. 11. Mariusz Kwiecien (PL)
26. 12. České Vánoce s Kühnovým dětským sborem

TESLA ARENA
Za Elektrárnou 419,
Praha 7 - Holešovice
www.tesla-arena.cz/

30. 10. Vivaldianno Tour 2010: Jaroslav Svěcený, Michal Dvořák
3. 11. Joe Satriani (US)
14. 11. Simply Red (UK)
2. 12. Petr A Lucie - rocková opera

ČECHY

KD ŠEŘÍKOVKA
Šeříková 13, Plzeň
www.serikovka.cz

15. 10. Brutus
16. 10. The Contact
21. 10. Polemic (SK)
22. 10. Harlej, Škwor
26. 10. Jiří Zmožek
28. 10. Mandrage, Rybičky 48
4. 11. Sto zvířat
12. 11. Citron
16. 11. Zimní majáles
19. 11. Orphaned Land (IL), Amorphis (FI)
23. 11. Jana Kirschner (SK), Tomáš Klus
26. 11. Tomáš Hájiček
3. 12. Spejbls Helpers
11. 12. Palice
15. 12. Etc... Band & Vladimír Mišík
16. 12. UDG, guest: O5&radeček
17. 12. Extraband Revival
21. 12. Strašlivá podívaná

KULTURNÍ STŘEDISKO
MĚSTA ÚSTÍ N. L.
- NÁRODNÍ DŮM
Velká hradební 33,
Ústí nad Labem
www.narodnidum-ul.cz

19. 10. Ústecký folkový podzim: Adam Katona
20. 10. Mighty Jäger Tour 2010: Houba, Rocket Dogz, Pipes And Pints, The Prague Conspiracy
22. 10. Jazzový večer: Jazz Efterrätt, Najponk Trio + Taras Voloshchuk + Matt Fishwick, Amit Chatterjee Band, Terje Rypdal & Palle Mikkelborg (NO, DK)
23. 10. Bluesový večer: Canned Heat, Savoy Brown (UK), Roberto Ciotti Band (IT)
27. 10. Big Bandový večer: Bigband Sv. Blažeje, Big Band „jazz Big Gang“, Claire Michael Quartet (FR)
28. 10. Hradišťan
29. 10. Festival Hudba Ústí 2010
10. 11. Pavlína Jíšová
11. 11. Sunflower Caravan, Stereobeat
17. 11. Cyklus Blues 2010: Carvin Jones (US)
19. 11. The California Honeydrops (US)
23. 11. Etc... Band & Vladimír Mišík
25. 11. Neřež
1. 12. The Healers (US)
2. 12. Ústecký folkový podzim: Phil Shoenfelt, Cingl Pavel
3. 12. UDG, O5&radeček
6. 12. Hana a Petr Ulrychovi, Javory
10. 12. Fleret & Jarmila Šuláková

Simply Red

Vladimír Mišík

Mandrage

MORAVA

ČEZ ARÉNA VÍTKOVICE
Vítkovice Aréna a.s.,
Ruská 3077/135,
Ostrava - Zábřeh
www.arena-vitkovice.cz

19. 10. Vanessa Mae (UK)
25. 10. Tour 2010
- Eva Urbanová,
Karel Gott

FAVAL MUSIC CIRCUS
Křížkovského 22, Brno
www.faval.cz

4. 11. Shining (SE),
Enthroned

FLÉDA
Štefánikova 24, Brno
www.fleda.cz

21. 10. The Uniques (SK),
Kazety
23. 10. Dark Tranquillity,
Insomnium (FI)
+ support
2. 12. Outlet People
Toxique Tour 2010
- Toxique

MASTERS OF ROCK CAFÉ
Tyršovo Nábřeží 5497,
Zlín - Čepkov
www.mastersofrock.cz/
www/index.php?view=134

15. 10. Doctor P.P., Totální
nasazení, Konflikt
(SK)
17. 10. Korpiklaani (FI),
Eluveitie (CH)
22. 10. W.A.S.P. (US)
23. 10. The Plastic People
Of The Universe
25. 10. Tarot (FI)

5. 11. Therion (SE),
Loch Vostok (SE),
Leprous (NO)
6. 11. Sabaton (SE),
Alestorm (UK)
11. 11. Kryštof,
host Suzaplay 24. 11.
Markéta Konvičková
26. 11. Budgie (UK)
3. 12. Mandrage,
Rybičky 48
5. 12. Finntroll (FI), Samael
(CH), Rotting Christ
(GR), Metsatöll (EE),
Nothnegal
11. 12. Tleskač
17. 12. Dying Passion, Silent
Stream Of Godless
Elegy, Endless,
Free Fall

MERSEY MUSIC PUB
Minská 15, Brno
www.mersey.cz

22. 10. Anorexic Boy
From Brazil (DE)

SPORTOVNÍ HALA RONDO
STAREZ-SPORT a.s.,
Křídlovická 34, Brno
www.halarondo.cz

30. 10. Tour 2010
- Karel Gott,
Eva Urbanová

Festivaly
-- vážná hudba, duchovní
hudba, jazz --

Jazz Meets World
únor – prosinec 2010, Praha,
různá místa
www.jmw.cz
headline: Hazmat Modine
(US)

Kytara napříč žánry
12.9. – 19.11.,
Praha a další města
www.kytaranapriczanry.cz
headline: Aron Govea (MX),
Alex Degrassi (US), Tommy
Emmanuel (AU/US)...

Euroart Praha
14.9. – 14.6.2011,
Praha a další města
www.euroart.cz

Harmonia Moraviae
16.9. – 24.10., Zlín a okolí
www.filharmonie-zlin.cz
headline: Ivan Ženatý,
Vojtěch Spurný,
Václav Hudeček...

Lípa Musica
17.9. – 23.10.,
Česká Lípa a okolí
www.lipamusic.cz
headline: István Mátyás
(HU), Wojciech Waleczek
(PL), Hana Hegerová

Struny podzimu
19.9. – 21.11.,
Praha, různá místa
www.strunypodzimu.cz
headline: Dianne Reeves
(US), Julia Fischer (US) ...

Podzimní festival duchovní
hudby – Olomouc
25.9. – 23.10., Olomouc,
chrámy
www.podzimni-festival.cz
headline: Csilla Boross (HU),
Talichovo kvarteto...

Gabriela Demeterová

Trutnovský podzim
1.10. – 20.10.,
Trutnov, různá místa
www.dktrutnov.cz

Mezinárodní varhanní
festival Zdeňka Pololánika
1.10. – 22.10., Česká Třebová,
kostel a rotunda
www.mvf.cz

Malostranské komorní
slavnosti
3.10. – 24.10., Praha,
Valdštejnský palác
www.ceske-kulturni-
slavnosti.cz

Jazz Goes To Town
11.10. – 16.10., Hradec Králové
www.jazzgoestotown.cz
headline: Will Bernard Trio
(US), Indigo Trio (US),
Ibrahim Maalouf (FR)...

Rozhlasový podzim
12.10. – 16.10.,
Praha, různá místa
www.rozhlas.cz/rozhlaso-
vypodzim/portal
headline: Alexander Ghindin
(RU), Jiří Bárta, Julia Samojlo
(PL)...

Mezinárodní jazz a blues
festival
22.10. – 27.10.,
Ústí nad Labem,
Národní dům
www.jazzfestul.cz

headline: Terje Rypdal &
Palle Mikkelborg (NO/DK),
Roberto Ciotti Band (IT)

Praga Cantat
29.10. – 1.11.,
Praha, Národní dům
www.bohemiafestival.cz

Hudební fórum
2.11. – 10.11., Hradec Králové
www.fhk.cz
headline:
Gabriela Demeterová

Mladé pódium
2.11. – 16.11.,
Ostrava, různá místa
www.jko.cz

Hořice Jazznights
3.11. – 6.11., Hořice,
DK Koruna
www.horice.org/koruna
headline: Rudy Linka Trio
(US), Claire Michael Quar-
tet...

Iva Bittová

Rudy Linka

Contempuls
5.11. – 19.11., Praha, La Fabrika
www.contempuls.cz
headline: Klangforum Wien
(AT), XASAX Saxophone
Quartet

Mezinárodní festival
jazzového piana
13.11. – 27.11.,
Praha, Kostel sv. Vavřince
www.jmw.cz

Janáček Brno
16.11. – 28.11.,
Brno, různá místa
www.janacek-brno.cz
headline: Kirill Gerstein
(RU), Iva Bittová...

Blues Alive
18.11. – 20.11., Šumperk,
Dům kultury
www.bluesalive.cz
headline: Michael Roach
(US), Johnny Mars (US),
Corey Harris (US)

Slánské jazzové dny
19.11. – 21.11., Slaný
www.jazzclubslany.cz

České doteky hudby
23.11. – 6.1.2011,
Praha, různá místa
www.ceskedotekyhudby.cz

Mezinárodní festival
adventní a vánoční hudby
26.11. – 27.11.,
Praha, Národní dům
www.orfea.cz

Pražské Vánoce
9.12. – 12.12.,
Praha, různá místa
www.choirs.cz

Krumlovské varhany
26.12. – 30.12., Český Krum-
lov, kostel sv. Víta
www.ckrumlov.info

Festivally
-- ostatní žánry --

Stimul
březen – říjen 2010, Praha,
Divadlo Archa
www.stimul-festival.cz
headline: Throbbing Gristle
(UK)...

Reggae Autumn
- Inna Di Dancehall
17.9. – 17.12., Praha, Plzeň,
Braunschweig
www.reggaeautumn.cz
headline: Sunsay (UK),
Yellow Umbrella (DE),
Open Season (CH)...

Mezinárodní televizní
festival Zlatá Praha
16.10. – 20.10., Praha
www.ceskatelevize.cz/speci-
aly/zlatapraha

Babyfest
18.10., Praha,
Retro Music Hall
www.retropraha.cz

Stetson and Bourbon
30.10., Otrokovice, Beseda
www.besedaotrokovice.cz/
festival.html

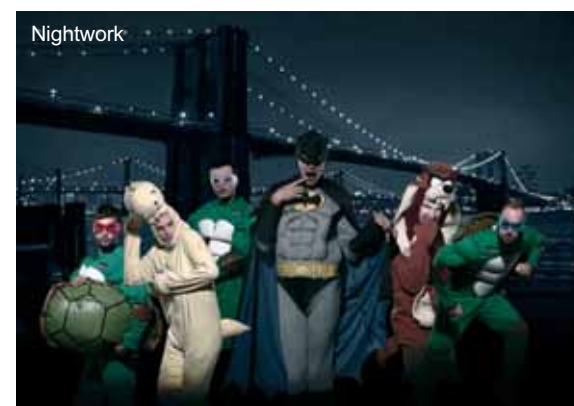
Podzimní Sázavafest
6.11., Praha, KC Vltavská
www.sazavafest.cz
headline: Nightwork,
Kurtizány z 25. Avenue

Křižovatky Olomouc
23.11. – 27.11., Olomouc,
různá místa
www.crossart.cz

Festival swingové hudby
25.11. – 26.11.,
Praha, Národní dům
www.nardum.cz

Zimní Masters of Rock
27.11., Zlín, hala Euronics
www.mastersofrock.cz
headline: Helloween (DE),
Pretty Maids (DK), Paul
Gilbert (US)

Thrashfest
2.12., Praha, KC Vltavská
www.pragokonzert.com

Alternativa
20.11. – 27.11., Praha,
Archa a Kaštan
www.unijazz.cz

Zimní Valník
4.12., Slaný, MC Grand
www.valnik.cz

vzpomínáme

Jaroslav Bílý / 15. 5. 1935 – 16. 7. 2010

První hudební vzdělání získal u vojenského kapelníka J. Svobody a později u svého strýce Františka Vajgla. Po ukončení základní školy nastoupil jako žák Vojenské hudební školy (1950-53). Dále studoval u profesora A. Modra harmonii, u profesora B. Herana hru na violoncello a u profesora K. Janečky hudební formy a skladbu. Toto studium završil v roce 1958 závěrečnou zkouškou na konzervatoři. Po vystudování vojenské hudební školy působil jako hudebník u různých vojenských hudeb. Nejprve jako hráč na violoncello, baryton, pozoun, a později jako dirigent. V roce 1960 se stal dirigentem dechového orchestru ve Štětí n. L. Orchester získal mnoho cen v Československu i v zahraničí, kde často koncertoval. Během svého působení ve Štětí n. L. stál Jaroslav Bílý u zrodu prvního festivalu svého žánru u nás. V roce 1961 byl uspořádán 1. ročník Štětského kulturního podzimu, který se v roce 1969 přejmenoval na Národní festival dechových orchestrů. Tato přehlídka s mezinárodní účastí získala velkou tradici a dodnes je významnou kulturní událostí nejen města Štětí.

zdroj: wikipedi.org

Radoslav Zapletal / 18. 5. 1937 – 30. 5. 2010

Na brněnské konzervatoři vystudoval housle a poté absolvoval Janáčkovu akademii múzických umění. Působil nejen jako aktivní hráč (kromě houslí ovládal i další lidové nástroje, například pastýřské píšťalky), ale též jako hudební skladatel. Upravil mnoho lidových písní pro BROLN a další soubory. Za všechny jmenujme všeobecně známou a působivou úpravu písně Kdybych byla bohatá v podání Vlasty Grycové nebo Magdaleny Múčkové. Do rozhlasového tělesa přišel na místo prvního houslisty v roce 1963 a zažil éru největšího rozmachu tohoto tělesa. Působil v něm do roku 1993.

Do poslední chvíle spolupracoval s regionálními muzikami a zpěváky na Kyjovsku, především s dětským souborem Kyjovánek a dále se zpěvákem Václavem Horákem a jeho sborem z Kostelce. S nimi též připravil nedávno k vydání na CD sérii nahrávek písní z Kyjovska. Na Mezinárodní festival do Milotic počátkem letošního srpna připravoval pořad s Václavem Horákem, sborem z Kostelce a bývalými členy BROLNu.

zdroj: http://www.rozhlas.cz/broln/udalosti/_zprava/741421

Lokos Jaroslav, Švehla Antonín, Parma Eduard, Bílý Jaroslav, Šulc Miroslav, **Petrovská Markéta**, Zapletal Radoslav, Dvořák Vlastislav, **Pospíšil Jaroslav**, Hanuš Mojmir, Kratochvíl Jaromír, Lavička Zbyšek, Valášek Vlastimil

tučně - člen OSA

Úmrtí autorů ohlášená v období červenec 2010 - září 2010

„PLATIT ZA HUDBU
SE VYPLATÍ“

Pod tímto sloganem jsme 1. října 2010 odstartovali kampaň, která si klade za cíl oslovit nejen uživatelskou veřejnost, která dosud užívá hudební díla našich autorů bez licenčního oprávnění. Chceme touto kampaní nastartovat osvětu o duševním vlastnictví a autorském právu. Chceme tak poukázat na významnou úlohu hudby v podnikání. Hudba má kromě přívlastků jako talent nebo nezapomenutelný zážitek i nálepku silného marketingového nástroje. Každý restaurátér nebo provozovatel obchodu a služeb, který používá hudbu ve své provozovně, tak činí s jasným záměrem. Přilákat novou klientelu a udržet si tu stávající. Hudba hraje roli nejen jako nástroj pro navození dobré nálady, ale svojí kulisou vytváří soukromí pro rozhovor.

Kampaň byla připravována souběžně s vývojem nových webových stránek www.osa.cz, kde jsme se zaměřili především na lepší, intuitivní navigaci. Začínáme pracovat i s novými komunikačními nástroji, které nabízejí komunitní síť jako Facebook nebo Twitter, náš profil můžete nalézt rovněž na YouTube. Chceme tak oslovit mladou generaci, která je největším oponentem kolektivní správy a OSA. Rozšiřte řady příznivců OSA na Facebooku!

Věříme, že kroky, které v tomto ohledu podnikáme, se nemalou měrou promítnou do inkasa OSA a současně posílí osvětu o OSA, autorském právu, kolektivní správě a autorském zákonu. Zejména pak věcnými a nezpochybnitelnými argumenty chceme sebrat vítr z plachet pirátské lodi „demagogických křiklounů“, plující českými vodami pod názvem Česká pirátská strana. Těm křiklounům, u kterých člověka se základní znalostí problematikyaráží nevdělanost a neznalost současného autorského zákona. Přitom svůj volební program, mimo jiné, staví na kritice autorského zákona. Rádi se pouštějí do

kritiky připravované novely autorského zákona, kdy kritizují údajné navrhované změny ze strany OSA, které však současný autorský zákon již paradoxně obsahuje. Exemplárním příkladem za všechny je kritika údajného zavedení povinnosti hlásit hudební produkce předem. Pominu-li skutečnosti, že tato povinnost vyplývá ze samé podstaty užití díla, které mi nenáleží a které nechci ukrást, tato povinnost je již léta ukotvena v autorském zákoně. Dokonce autorský zákon definuje lhůtu 10 dnů před konáním takové produkce (§100 odst. 5 zákona č. 121/2000 Sb.). Neznalost zákona neomlouvá? Kladu si otázku, zda se jedná o záměrnou, či přirozenou hloupost? A kam vlastně pluje pirátská loď, na sever, jih, západ nebo východ? Nebo nás spíše posouvá zpět do časů kulturní revoluce v duchu Leninova hesla „umění patří lidu“?

Česká pirátská strana nás kritizuje i za to, jak velký nárůst inkasa za poslední roky OSA zaznamenal. Chci zde s plnou vážností říci, že se za tato čísla skutečně nestydíme. Jsem dokonce přesvědčen, že mohou být z pohledu autorů výrazně lepší. Pozitivní trend dokládá i skutečnost, že naši „osáckou“ rodinu každý měsíc rozšíří desítky autorů.

Držme si v tomto úsilí palce.
Přeji Vám, ať Vás předvánoční horečka nezachvátí příliš brzy.

Krásný podzim Vám všem přeje

Roman Strejček
předseda představenstva OSA

ČASOPISY NEJEN PRO MUZIKANTY

MUZIKUS

**Každý měsíc na více
jak 150 stranách**

testy hudebních nástrojů • rozhovory se zajímavými osobnostmi domácí i světové scény • novinky z oblasti hudebních nástrojů, zvukové a nahrávací techniky • seriálové workshopy a díly pro různé hudební nástroje • hudební software i hardware • rubriky pro zvukaře, producenty, hudebníky i manažery • reportáže, zajímavosti, návody ...

V každém čísle přiložen kombinovaný CD ROM/AUDIO:
zvukové ukázky k testům • videa • freeware • obrázky - detaily • ceníky firem...

HARMONIE

Časopis o klasické hudbě, jazzu a world music. Jedná se o jediný časopis svého druhu u nás. Je určen posluchačům všech oblastí klasické hudby a v širším měřítku se věnuje i hudbě současné. V oblasti jazzu se jedná o jediné periodikum publikující o tomto stylu ve větší míře. Stěžejní součástí jsou recenze vycházejících CD a DVD.

muzikus.cz

H U D E B N Í P O R T Á L

Denně nové zprávy z hudebního světa, festivaly, koncerty, fotogalerie, kapely, recenze a soutěže.

Nakladatelství Muzikus, Novákových 8, Praha 8, 180 00
tel.: 266 311 701, fax. 284 820 127,
e-mail: info@muzikus.cz
Inzerce: Jana Vondráková,
e-mail: jana.vondrakova@muzikus.cz

Rakovina věc veřejná

Ochranný svaz autorský
podporuje nadaci
Rakovina věc veřejná

Vlad'ka Erbová _ Jan Tůma _ Stan Steiner

Piklio kalendář nadace Rakovina věc veřejná pro rok 2011

Cena kalendáře je **500 Kč**

Kalendář je možno objednat na:
huskova@hlproduction.cz

piklio.com